Nr. 2, Martie 2026

Libertate
Tinerețe
Cunoaștere
Distracție



DANUBIANA

Liceul Tehnologic CLISURA DUNĂRII
Școală Asociată UNESCO
unesco Member Associated Schools Network

Editura „Book For LIFE”

© 2025, Editura „Book For LIFE”
Titlul: Danubiana
Nr.2/martie 2026

Colectivul de redacţie

Profesori:

Prof. coordonatori:
Prof. responsabil de număr: Andreea STOIANOVICI
Doina ALBU
Emilia BIRTEA
Mariana CORCODEL
Mihaela DAVID-IZVERNAR
Anişoara GEORGEVICI
Ramona MARIŞESCU
Claudia MĂRCULESCU
Snejana NOVACOVICI
Adriana POPOVICI
Loredana UDRESCU
Mariana ZABERCA
Lăcrimioara ZIMAN

Elevi:

Responsabil layout & paginare:Bogdan CÂNPEANU
Ilustrator copertă: Miruna CHISĂLIȚĂ
Daria GÎRJAN
Maria OLARIU
Alexandra Ștefania MURARU
Răzvan TURCIN

ISSN 3120 – 0907
ISSN-L 3120 – 0907

© 2025, Editura „Book For LIFE”
Mobil: 0741017700
https://forlife.ro/danubiana/

Cuprins

1. **Mesaj de început: 3**
2. **Universul cunoașterii: 5**
3. **LTCD voice: 28**



Martie 2026

Dragi cititori,

În jurul nostru roiesc, zi de zi, femei puternice care merită toată atenţia noastră. Femeia a fost, este şi va fi o figură importantă în toate domeniile. Scriitoare sau sursă de inspiraţie pentru scriitori, artistă sau muză, conducătoare sau supusă, activistă, ambasadoare, inventatoare, toate aceste femei reuşesc să îşi lase amprenta într-un mod aparte în viaţa noastră.

Ne revedem în acest număr cu o nouă temă, ipostaze feminine, o temă care ne-a oferit posibilitatea de a evidenţia femeile perseverente, care s-au afirmat de-a lungul timpului, care s-au dedicat ştiinţei, literaturii, artei, au învins bătrâneţea, au găsit leacuri, au militat pentru drepturile lor, pentru binele altora, pentru dreptul la educaţie, pentru dreptul la vot sau pentru dreptul de a-şi urma visurile.

Veţi regăsi, în paginile revistei noastre, diverse imagini ale feminităţii, care au luptat în ciuda obstacolelor şi au devenit cunoscute în lumea-ntreagă, fiind un simbol al feminismului, al frumuseţii, al sacrificiului, al inteligenţei şi al eleganţei. De asemenea, veţi cunoaşte, mai bine, câteva adolescente şi câteva femei inteligente, talentate, puternice şi ambiţioase din cadrul comunităţii noastre, aflate în diverse ipostaze: de lider, de mentor sau de elevă.

Prin urmare, fiecare dintre noi are cel puţin o femeie în viaţa lui pe care o admiră şi care poate fi luată drept model. Aceasta este fie o figură familiară (mama, bunica, mătuşa, sora, vecina de la etajul al treilea), fie o persoană publică cu rezultate remarcabile sau chiar un personaj ascuns între paginile unei cărţi.

Prin acest număr al revistei şcolii noastre, dorim să arătăm tuturor femeilor că sunt văzute, ascultate, respectate şi apreciate pentru tot ceea ce fac. Întrucât ne aflăm la începutul primăverii, în luna în care celebrăm femeia, vă îndemn să preţuiţi fetele şi femeile din viaţa voastră, ele sunt adevărate surse de bunătate şi de iubire nesfârşită.

Cu preţuire,
Andreea Stoianovici

Universul cunoașterii



- Sofia Arcan: 5
- Destine feminine în literatura română: 6
- Ipostaze feminine în versuri celebre:..... 7
- Femeia în artă - simboluri feminine din istoria artei:..... 8
- Evoluția femeii pe parcursul epocilor istorice: 9
- Femeia în IT: 10
- Curiozităţi din lumea IT-ului: 10
- Marie Curie,o viaţă dedicată ştiinţei!: 11
- Sofia Ionescu Ogrezeanu - Primul neurochirurg din lume: 12
- ANA ASLAN - Femeia remarcabilă care a învins bătrâneţea : 13
- Ştefania Mărăcineanu: 14
- Ştiaţi că... matematica a fost, timp de secole, o pasiune interzisă femeilor, urmată cu un curaj incredibil?: 15
- Relativitatea tăcerii: Mileva Marić şi matematica nescrisă din spatele lui Einstein: 15
- Femei care au schimbat lumea: 16
- Malala Yousafzai - Fata care a depăşit barierele: 17
- Angelina Jolie şi contribuţia sa la apărarea demnităţii umane: 18
- Princess Diana - Influence of the United Kingdom: 19
- Elenele României: Oglinzile Puterii între Sacrificiu şi Dictatură: 20
- Rebeliune sub falduri de mătase: Cum a cucerit femeia română libertatea: 21
- Ştiaţi că...? Curiozităţi despre „Miţa Biciclista”: 21
- Obţinerea dreptului de vot al femeilor: 22
- Simona Halep – drumul unei campioane către istorie: 23
- Revista Vogue: 24
- Anastasia Soare- succesul românesc al visului american: 25
- Maria, Regină a României: 26
- Limba română la microscop: 27

SOFIA ARCAN

Medeea Teodora Timischi, clasa a IX-a SN

Dintre femeile reprezentative ale comunității noastre, cu siguranță că un loc de cinste îl ocupă Sofia Arcan, scriitoare născută în Moldova Nouă, în Bosneag în 14 ianuarie 1917, având o carieră literară ce debutează în perioada interbelică și se continuă în epoca postbelică, mai exact până în anul 1991, când autoarea se stinge din viață.



Creația epică a Sofiei Arcan, compusă din povestiri, nuvele, romane, abordează teme de largă circulație universală, rămânând totuși ancorată în realitățile locului natal: condiția femeii, dragostea, singurătatea, trecerea timpului etc.

Romanul de debut, publicat în 1943, „Iana hoinara", aduce în atenția cititorului figura Ianei Dara Volbură, urmărindu-i destinul marcat de ,,hoinăreala" ei prin locuri, stări și trăiri diverse, de la dorința de independență, refuzul convențiilor sociale, instabilitate emoțională la căutarea unei împliniri personale. Autoarea sondează viața lăuntrică a personajului, traversând experiențe existențiale fundamentale: gimnaziul din Reșița și prietenia cu Tudora-Maria, a cărei moarte prematură o va marca profund, aventura bucureșteană centrată pe trăirea primei iubiri pentru Vlad, călătoria la Dresda, întâlnirea cu Călin Dorca, iubirea dintre ei ce pare să aducă stabilitate protagonistei, anulată însă de moartea bunicii paterne Tâna-Marta, iar mai târziu de moartea lui Călin în război, încercarea de a-și regăsi identitatea prin actul creației: ,,Mâna apucă cu sete tocul... scrie."



Următoarele scrieri, „Neștiutele noastre iubiri" (1975), „Singură în bătaia lunii" (1977), „Vara suferințelor" (1980) și „Joc întrerupt" (1986) continuă observația socială și sondarea universului lăuntric al personajelor, iar opera post-mortem „Ora ireală" (1995) încheie ciclul narativ al Sofiei Arcan, considerată de critica literară o voce distinctă a prozei bănățene.



În semn de recunoaștere a contribuției sale culturale, una din școlile aflate în structura liceului nostru îi poartă numele, începând din anul 2012: Școala Gimnazială „Sofia Arcan".

DESTINE FEMININE IN LITERATURA ROMANA

Prof. Doina Albu

În literatura română, eternul feminin a reprezentat o sursă inepuizabilă de inspirație pentru scriitorii tuturor timpurilor, viziunea artistică în care au fost portretizate ipostazele feminine reflectând nu doar specificul românesc, ci și rolurile sociale îndeplinite de ele în diferite epoci, precum și o evoluție a mentalităților, de la cea arhaică, patriarhală, la emanciparea femeii moderne. Parcurgând drumul literar al feminității și explorând modul cum prozatorii români surprind esența acestui spirit, poposim în lumea satului tradițional sau în universul urban pentru a le redescoperi pe eroinele noastre literare nu doar ca figuri de manual, ci ca pe niște voci vii, complexe, depășind barierele timpului.

Demersul analitic debutează cu o imagine provenind din rădăcinile mitice și folclorice ale feminității românești, reprezentând un ideal feminin absolut: Ileana Cosânzeana, simbol al purității sufletești și al frumuseții eterne. Prizoniera forțelor răului, ea va fi eliberată de Făt-Frumos după parcurgerea traseului inițiatic, împreună cu acesta formând un întreg prin nunta ce încheie orice basm românesc.

Fără a fi un personaj activ, măicuța bătrână din balada ,,Miorița" este un arhetip al iubirii materne și al durerii, este ,,mater dolorosa" din spațiul românesc prin puternica legătură mamă-fiu ce trece dincolo de granițele temporale.

Părăsind literatura populară și trecând porțile spre tărâmul literar cult, întâlnim identități feminine extrem de variate, aparținând unor tipologii diverse: femeia puternică, stâlpul familiei (Mara, Vitoria), femeia - victimă a destinului aflată sub autoritatea masculină (Ana Baciu, Florica, Ana) femeia modernă (Ela, Otilia), femeia exotică (Maitreyi) etc.

Pașoptismul ne aduce în prim plan figura Chiriței lui Vasile Alecsandri, ,,preţioasa ridicolă" prin contrastul dintre ceea ce este şi ceea ce vrea să pară, ilustrând femeia în ipostaza parvenitului, un tip uman reprezentativ pentru societatea românească de la mijlocul secolului al XIX-lea în care se întrepătrunde tradiționalismul balcanic cu modernismul occidental prost înțeles.

Tot un personaj de comedie, dar total diferit ca structură și influență, este Zoe Trahanache, singura femeie cu putere politică reală din literatura română clasică. Dominând toți bărbații din jurul ei, ea conduce din umbră partidul și capitala județului de munte unde se petrece acțiunea, luând deciziile politice majore, chiar dacă în acele vremuri femeile nu aveau drept de vot.

Rămânând tot în spațiul literaturii marilor clasici, universul prozelor lui Slavici, fin analist al sufletului feminin, ne oferă chipuri feminine memorabile, aparținând Ardealului sfârșitului de secol XIX, ancorate în realitatea socială și economică a vremii. Pilon central al familiei, preluând și rolul tatălui, Mara se încadrează în tipologia femeii energice, pragmatice, fiind prima femeie-capitalist din literatura noastră. Pornind de la statutul social de precupeață, Mara devine un reper al comunității din Radna, autorul punându-i în evidență cele două laturi ale personalității sale: dorința de a aduna avere și iubirea pentru cei doi copii, Persida și Trică.

Urmărită în evoluția de la copilărie la maturitate, Persida, în ciuda fragilității ei, are o voință puternică, depășind barierele confesionale, etnice și sociale prin asumarea iubirii pentru Natl. Greutățile vieții o înăspresc, devenind o variantă rafinată a mamei, după cum consideră Nicolae Manolescu: ,,nu este decât o Mară juvenilă, pe cale de a lua cu vârsta, obiceiurile și înfățișarea mamei sale."

Personaj realist complex, Ana din nuvela ,,Moara cu noroc" reprezintă tipul femeii din lumea tradițională, atașată valorilor familiei, liniștii și echilibrului moral, devotată soțului, dar și victimă a degradării morale a acestuia. Lipsită de protecția și atenția lui Ghiță, obsedat de bani și mai apoi de setea de răzbunare, Ana are un destin tragic, fiind ucisă de soțul ei, ilustrând ideea scriitorului că goana după avere distruge valorile morale și liniștea ,,colibei".

În oglindă, Ana Baciu, personajul realist rebrenian, simbolizează drama femeii de la țară a cărei personalitate este anihilată de brutalitatea tatălui și a soțului, fiind văzută doar ca o sursă de zestre și forță de muncă (G. Călinescu: ,,două brațe de muncă, o zestre și o producătoare de copii"). Fata bogată, dar urâtă a lui Vasile, ea stârnește interesul țăranului sărac Ion, care vede în căsătoria cu ea modalitatea unică de a obţine pământ. Surprinsă în trei ipostaze succesive (fată îndrăgostită profund de Ion, soție umilită, mamă), Ana are o sortă tragică, singura ei vină fiind aceea ,,de a fi tras la naștere lozul nefericit" (Nicolae Manolescu).

De o cu totul altă factură este Vitoria Lipan, eroina lui Sadoveanu, ilustrând tipul justițiarei, al femeii puternice din satul de munte, ce se conduce după legi atemporale. Exponent feminin al lumii arhaice, păstrătoare a tradițiilor, ea trăiește după principiile etice fundamentale ale poporului român: cultul adevărului, al dreptăţii, al legii strămoşeşti şi al datinii.

Literatura urbană propune tipologii feminine ancorate în modernitate, capabile să își definească singure destinul, reflectând complexitatea relațiilor afective.

Personaj construit din perspectiva subiectivă a soțului, Ela este o femeie modernă și mondenă, prin ea scriitorul Camil Petrescu evidențiază criza relațiilor afective și relativitatea adevărului sentimental în societatea burgheză bucureșteană.

Otilia Mărculescu este un personaj construit de G. Călinescu prin procedee moderne de caracterizare, precum comportamentismul și reflectarea poliedrică a personalităţii ei în conştiinţa celorlalte personaje, ceea ce-i conferă ambiguitate, iar în plan simbolic sugerează misterul feminităţii. Portretul e complex şi contradictoriu, Otilia fiind o fire independentă, cochetă și seducătoare, imprevizibilă, ea reprezentând eternul feminin adolescentin pentru tânărul Felix, iar pentru Pascalopol o enigmă.

Fără a epuiza galeria personajelor feminine din literatura română, se poate concluziona că feminitatea este o temă atractivă, prin multiplele aspecte pe care le poate dezvălui: forță, suferință, inteligență, frumusețe, pasiune, devotament etc.

Toate aceste atribute pot fi înlocuite printr-un singur cuvânt: FEMEIA!











IPOSTAZE FEMININE ÎN VERSURI CELEBRE

Alexandra Brundean, Clasa a IX-a Filologie; prof. coord. Ramona Marișescu

Femeia, de-a lungul timpului, a reprezentat cea mai pură și fertilă sursă de inspirație artistică. În jurul ei s-au construit mituri, legende și adevărate opere literare. Atât în literatura română, cât și în cea universală, femeia a reprezentat o sursă bogată de inspirație, chipul feminin căpătând contururi diferite: angelic și inaccesibil, senzual și pământesc, fragil și rănit. Din această diversitate se poate alcătui un adevărat tablou al feminității, în care frumusețea nu înseamnă doar trăsături fizice, ci profunzime sufletească.

În lirica lui Mihai Eminescu, femeia este, înainte de toate, ideal. Ea apare ca o prezență luminoasă, delicată, asociată cu natura și cu universul cosmic. În opera ,,Floare albastră" femeia este conturată ca o ființă pură, dulce și aducătoare de bine: ,,Și mi-i spune-atunci povești/Și minciuni cu-a ta guriță,/ Eu pe-un fir de romaniță/ Voi cerca de mă iubești." Eul liric s-ar simți binecuvântat de prezența acesteia, un simbol al iubirii sincere. În „Dorința" sau „Atât de fragedă", chipul feminin devine aproape sacru, fragil și pur, învăluit într-o lumină blândă. La Eminescu figura feminină este alcatuită dintr-o armonie între frumusețe, blândețe și luminozitatea naturii.

În poezia lui Lucian Blaga, în opere precum ,,Izvorul nopții" femeia este o ființă suavă, plină de patimă, dar și de mister. Ochii negri și infiniți ai femeii ne arată frumusețea sa într-un mod sugestiv, mai degrabă decât cel direct. Misterul și dulceața femeii sunt ceea ce-l atrag pe poet, și-l învăluie în esența femeii iubite: ,,Așa-s de negri ochii tăi,lumina mea."

O sursă importantă de recunoaștere a ei este vocea feminină din poezie. La Ana Blandiana, femeia nu mai este doar obiect al admirației, ci subiect al propriei trăiri. Poezia devine introspecție, reflecție asupra identității și libertății interioare. Feminitatea este lucidă, sensibilă și conștientă de sine: ,,Eu cred că suntem un popor vegetal, / Cineva ne-a sădit aici."

Dorothy Parker conturează femeia ca o ființă inteligentă, ironică, cu o minte ascuțită și opinii clare, conștientă de propriile vulnerabilități. Versurile sale surprind condiția feminină într-o societate dominată de aparențe, dar tonul este marcat de luciditate și umor amar: „Men seldom make passes / At girls who wear glasses." Ironia devine o armă subtilă prin care femeia își afirmă individualitatea.

Pe de altă parte, Sylivia Plath, evidențiază chipul și sufletul femeii sfidătoare, plină de suferință. În poezia ,,Lady Lazarus" femeia este confruntată cu sine însăși și cu nevoia de renaștere, fiind un portret al fragilității, dar și al forței interne: ,,Beware, Beware/ Out of the ash, I rise with my red hair".

Astfel, portretul femeii în literatură este unul ce variază, fiind alcătuit din diferite ipostaze ale feminității, fiecare frumoasă și specială. Uneori femeia este văzută ca o ființă eterică, frumoasă, blândă și plină de mister. Alteori, aceasta este văzută ca o ființă puternică și inteligentă, ea fiind simultan, ideal romantic și prezență concretă. Toate acestea alcătuiesc portretul complex al unei femei, unul plin de luminozitate, energie, mister și puritate, care deschide drumul și-l poate chiar întuneca, prin adâncimile neînțelese ale sufletului ei.

Femeia în artă- simboluri feminine din istoria artei

Ștefania Muraru, clasa a X-a F

Deși până la sfârșitul secolului al XIX-lea, femeile au stat în umbra bărbaților, în istorie se remarcă femei care au biruit această barieră a stereotipurilor și au ilustrat puternicul glas feminin prin opere de artă.

O remarcabilă ipostază feminină din lumea artei este **Artemisia Gentileschi**. S-a născut în Roma, în anul 1593 și a fost una dintre primele femei care s-a stabilit ca o artistă de succes în Occident, meseria aleasă fiind una neobișnuită într-o lume dominată de bărbați. A beneficiat de patronajul familiei Medici și a lucrat pentru cei mai mari mecena ai epocii, precum Regele Carol I al Angliei.

Este o figură emblematică a stilului baroc și s-a remarcat prin operele sale cu scene care adesea reprezentau corpul feminin, femei-eroine și personaje mitice/biblice feminine, subiecte mai puțin abordate în lumea artei la perioada aceea. Viața femeii a fost marcată de un eveniment tragic care a afectat-o profund, fapt ceea ce a influențat picturile sale, care transmit întocmai durerea sa, cum ar fi opera ,,Suzanna și bătrânii" sau ulterior ,,Judith ucigându-l pe Holofernes", o scenă biblică și totodată un simbol al dorinței de răzbunare.

În 1616, a fost acceptată în *Academia Artelor Desenului*, s-a stabilit apoi ca o femeie independentă și a încercat să își orienteze cele două fete spre artă. Artemisia a călătorit în mai multe orașe italiene și a lăsat o moștenire impresionantă.

O altă figură remarcabilă este **Elisabeth Louise Vigee Le Brun**, numele care se regăsește sub majoritatea portretelor faimoasei Marie Antoinette. Născută în Paris, în anul 1755, a început să câștige bani realizând portrete încă de la vârsta de 14 ani, pentru a-și ajuta familia. Ulterior, numărându-se printre cele mai apreciate reprezentante ale stilului rococo, a atras atenția ultimului rege al Franței, Louis al XVI-lea, cu ajutorul căruia a intrat la cea mai prestigioasă academie de pictură.

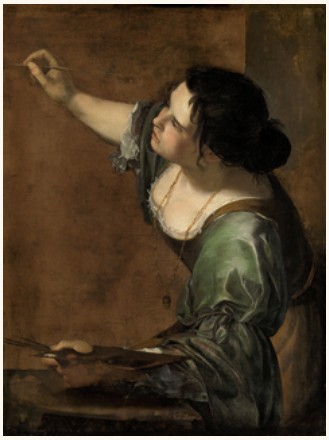
Vigee Le Brun s-a remarcat prin atitudinea ei incredibil de curajoasă, muncind din greu pentru fetița ei, după ce a divorțat. În 1779 a mers în reședința regală de la Versailles, pentru a picta primul portret al Mariei, apoi regina a angajat-o ca portretist preferat.

După decesul soțului și al fiicei sale, lucrările ei au inclus și câteva scene mitologice, precum pictura ,,Pacea aducând abundență", dar și alte portrete, printre care și cel al Prințul Țării Galilor.

Ulterior, și-a făcut publice memoriile, intitulate ,,Suveniruri", urmând să se stingă după câțiva ani în reședința de la Paris.

Cu toată convingerea, Artemisia și Elisabeth nu au avut o viață obișnuită. Sunt simboluri feminine care au luptat pentru egalitate și recunoaștere în lumea artistică, iar prin viața lor au transmis că talentul nu cunoaște limite.





Surse:
https://jurnalul.ro/cultura/arte-vizuale/pictorita-artemisia-gentileschi-o-viata-de-roman-995071.html https://ro.wikipedia.org/wiki/Artemisia_Gentileschi
https://www.urban.ro/cele-mai-influente-femei-pictor/
https://www.nicollhellen.com/l/elisabeth-vigee-le-brun-artista-lunii-februarie-2018/
https://img.getdailyart.com/87930/conversions/img-20210526660adf40ebcb48-iPad.jpg
https://static01.nyt.com/images/2016/02/12/arts/12VIGEE/12VIGEE-jumbo.jpg?quality=75&auto=webp

Evoluția femeii pe parcursul epocilor istorice

Ștefania Muraru și Rhianna Jian, clasa a X-a Filologie

Evoluția femeilor a parcurs un drum lung de la subordonarea istorică la independență. De-a lungul timpului, schimbările culturale, economice și tehnologice le-au redefinit continuu rolurile femeilor.

1. **Epoca preistorică**

Oamenii de știință considerau că eforturile depuse de femeile preistorice erau subestimate. Agricultura se realiza cu mâna goală, pe tot parcursul zilei, fapt ce a influențat structura osoasă a femeilor, devenind mai puternică decât cea a atleților de elită din prezent. Nu erau supuse doar la agricultură, ci și la munca intensă și laborioasă. Arheologii au descoperit rămășițele unor femei, îngropate cu o trusă de unelte care cuprindea tot ce era necesar pentru a vâna și a măcelari vânatul mare, precum cerbul andin.

Femeile erau considerate cele mai de preț, cele care formau gospodăria și întemeiau familia, iar bărbații erau cei care se mutau în gospodăria partenerei, un sistem numit matrilocalitate.

2. **Antichitate**

Femeile din antichitatea greacă se aflau mereu sub tutela unui bărbat, fie tata sau soțul. Astfel, nu puteau deține proprietăți, nu puteau lua decizii și nu puteau participa la viața publică. Singura educație a lor era cea a administrării casei și a creșterii copiilor, considerate ființe inferioare.

Spre deosebire de ateniene, femeile romane puteau circula în spațiul public, aveau dreptul de a deține bunuri și puteau participa la viața religioasă, însă ele se aflau tot sub tutela bărbaților. Femeia era inclusă condiționat în cetate, reprezentând continuitatea statului.





3. **Evul Mediu**

Pe parcursul Evului Mediu, poziția femeilor în societate s-a schimbat semnificativ, chiar dacă tot aveau cele trei elemente principale din viața femeilor de atunci. Majoritatea nu mai erau soții supuse în totalitate, ci puteau munci activ când se căsătoreau, pe cont propriu, sau în afacerile soților. În cazuri rare, femeile aveau permisiunea de a intra în călugărie, doar dacă proveneau din familii înstărite.

4. **Epoca modernă**

În Epoca Frumoasă (în franceză ,,La Belle Epoque") imaginea femeilor capătă o direcție mai bună. Acestea au fost introduse unei perioade pline de contrast, cu o modă caracterizată prin lux și rafinament, în care corsetele folosite pentru subțierea taliei au devenit la modă, iar diversele metode extreme de înfrumusețare erau foarte populare. De asemenea, în această perioadă a început și progresul de afirmare a drepturilor femeilor, reușind să se facă auzite în cele din urmă.

5. **Epoca contemporană**

În perioada interbelică, multe femei au obținut dreptul de a vota. În Regatul Unit, femeile au primit acest drept în anul 1918, dar inițial cu restricții: să aibă minimum 30 de ani și să fie proprietara/chiriașa unei locuințe sau soția unui bărbat care îndeplinește această condiție. Însă, în România, situația a fost mai lentă. În anul 1938, femeile au avut drept de vot limitat, iar drept de vot egal, abia după 1946.

În perioada postbelică femeile au contribuit mai mult, participarea lor a devenit din ce în ce mai mare, au avut acces mai larg la educație, fiind promovată și ideea egalității între femei și bărbați.

În prezent, femeile redefinesc rolurile tradiționale. Sunt active în viața publică, au dreptul la vot și depășesc stereotipurile care le limitau în spațiul casnic. Statutul femeii din zilele noastre, pune accent pe educație, independență și egalitate. Au fost mult timp considerate mai slabe prin natură decât bărbații, dar prezența feminină este tot mai puternică.

Surse:
https://hotnews.ro/wp-content/uploads/2024/04/image-2020-11-5-24398534-41-femei-preistorice.jpg
https://cdn.adh.reperio.news/image-3/3c53b40b-ad87-4e3e-9c6d-28f22a43ab92/index.jpeg?p=w%3D650%26f%3Dwebp%26q%3D91
https://alephnews.ro/stiinta/lady-sapiens-un-nou-documentar-despre-femeile-preistorice-care-dezvaluie-adevaruri-nestiute/ https://hotnews.ro/arheologii-au-descoperit-ca-femeile-preistorice-participau-la-vnatoarea-de-animale-mari-228334
https://cartisialteminuni.ro/femeia-in-antichitate/
https://ro.wikipedia.org/wiki/Femeile_%C3%AEn_Evul_Mediu https://jurnalul.ro/vechiul-site/old-site/suplimente/editie-de-colectie/feminitate-si-eleganta-572961.html
https://www.europeana.eu/ro/stories/votes-for-women

Femeia în IT

Angela Melisa Ionela Moldovan, clasa a X-a MI

Ne aflăm în secolul al XXI-lea, un secol al tehnologiei, al inteligenței artificiale și al inovației. Calculatoarele, descoperirile spațiale, roboții, inteligența artificială avansată, telefoanele și aplicațiile fac parte din viața noastră de zi cu zi. Cu toate acestea, auzim că IT este ,,mai potrivit" pentru bărbați, iar programarea nu este o activitate pentru femei.

Într-adevăr, în IT sunt mai puține femei decât bărbați, femeile reprezentând în prezent aproximativ 25–30% din totalul specialiștilor, diferența fiind influențată mai ales de mentalități tradiționale și stereotipuri legate de rolul femeii. Cu toate acestea, prezența tot mai vizibilă a femeilor în tehnologie dovedește că IT-ul nu mai este un spațiu rezervat doar bărbaților.

De-a lungul istoriei, femeile au avut un rol important în dezvoltarea informaticii. Ada Lovelace a fost prima programatoare, scriind un algoritm pentru o mașină de calcul și demonstrând că pasiunea și inteligența nu țin de gen. Mai târziu, în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, Jean Jennings Bartik a fost una dintre primele programatoare care au lucrat la ENIAC, unul dintre primele calculatoare electronice. Grace Hopper a contribuit la dezvoltarea uneia dintre primele limbaje de programare și a popularizat termenul de „bug", arătând că femeile pot aduce inovație în tehnologie. Și în zilele noastre, femeile continuă să inspire în IT, cum este Marissa Mayer, care a avut un rol important în dezvoltarea produselor Google și a devenit una dintre cele mai cunoscute femei lider în tehnologie.

Nu există niciun motiv care să împiedice femeile să învețe programare sau orice altă specializare în IT. Femeile din lume au arătat că sunt inteligente, talentate și motivate. De aceea, stereotipurile despre femei sunt complet greșite. Unele persoane spun că femeile nu se pricep la tehnologie pentru că ar fi mai orientate spre științele umaniste și că funcționarea creierului lor ar fi diferită. Dar acest lucru nu e adevărat! Femeile învață repede și pot programa la fel de bine ca bărbații. Totul ține de cunoștințe, pasiune și perseverență, nu de gen.

Un alt mit este că femeile ar avea dificultăți în a obține un job în IT. În zilele noastre, companiile moderne angajează pe baza cunoștințelor, experienței și abilităților, nu pe baza genului sau a planurilor familiale. Tot mai multe fete se înscriu la cursuri IT și participă la proiecte unde echipele sunt formate preponderent din femei.

Se mai spune că femeile câștigă mai puțin decât bărbații în IT. Unele studii arată că acest lucru poate fi adevărat, dar diferența se explică mai ales prin faptul că femeile sunt mai mult în roluri non-tehnice, iar bărbații domină profesiile foarte bine plătite, cum sunt dezvoltatorii Fullstack sau programatorii Java. În același timp, salariile depind foarte mult de experiență și de companie, iar în condiții egale, diferențele între salariile bărbaților și ale femeilor sunt mai mici.

Pe scurt, toate aceste stereotipuri sunt greșite și ușor de înlăturat. Femeile sunt la fel de capabile să lucreze în IT, să învețe programare și să devină lideri în domeniu.

Este important să înțelegem că IT-ul nu este doar pentru bărbați. Femeile pot fi programatoare, lideri și inovatoare, la fel ca bărbații, iar viitorul tehnologiei depinde de toți cei care îndrăznesc să participe.





Știați că ...

- Primul computer electronic de uz general a fost construit în 1945, la Universitatea din Pennsylvania, SUA, cântărea peste 27 de tone, ocupa o suprafață de aproximativ 167 m^2 și se numea ENIAC?
- Primul hard-disk de 1 GB a apărut în anul 1980, cântărea 250 kg și costa $40.000?
- Primul mouse a fost creat în anul 1964, de către Douglas Engelbart și avea forma unei cutii de lemn cu două rotițe metalice?
- Primul e-mail a fost trimis în 1971 de Ray Tomlinson, cu 20 de ani înainte de apariția World Wide Web-ului?
- Prima pagină web a fost creată în anul 1991 de Tim Berners-Lee și că este încă activă și poate fi accesată și astăzi la info.cern.ch?
- Primul programator din istorie pentru lucrul la mașina analitică a fost o femeie, Ada Lovelace, care era o matematiciană din secolul al XIX-lea și care a scris în anul 1842 primul algoritm destinat unei mașini de calcul, înainte ca modernele computere să existe?

Curiozități din lumea IT-ului

Prof. Emilia Birtea

- Primul „bug" din istorie a fost o molie blocată într-un releu al computerului Harvard Mark II de la Universitatea Harvard, cauzând o eroare și a fost găsită de către cercetătoarea Grace Hopper în anul 1947, iar de atunci a apărut și termenul „debugging"?
- Se estimează că în fiecare lună sunt creați peste 6000 de noi viruși informatici?
- Google a fost o greșeală de scriere? Numele provine de la termenul matematic „googol" (numărul 1 urmat de 100 de zerouri), dar a fost înregistrat greșit ca „google.com".
- Animalul reprezentat în Logo-ul Firefox este un panda roșu și nu o vulpe?
- Există peste 700 de limbaje de programare create de-a lungul timpului, dar cele mai populare sunt JavaScript, Python, PHP sau C#?

Marie Curie, o viață dedicată științei

Prof. Snejana Novacovici



Născută în Varșovia, la 7 noiembrie 1867 Maria Salomea Sklodowsca, a fost o savantă poloneză care mai târziu se stabilește în Franța. A fost singura savantă care a primit două premii Nobel, în două domenii științifice diferite, acestea fiind fizica și chimia. Soția fizicianului Pierre Curie, introduce în fizică termenul de RADIOACTIVITATE și devine cunoscută pentru cercetările sale în domeniul elementelor radioactive, al radioactivității naturale și al aplicațiilor acestora în medicină.

Drumul carierei

Maria se înscrie la cursuri la care puteau participa și femei. Intră în organizația clandestină feministă Universitatea Ambulantă și ia legătură cu concepțiile pozitiviste ale lui Auguste Comte.
Maria ar fi dorit să își continue studiile la Universitatea din Varșovia. Deoarece în Polonia acelei epoci, aflată sub dominația Rusiei țariste, femeile nu aveau dreptul la studii universitare, Maria se decide să își continue studiile peste hotare. Nici acest lucru nu era posibil din motive financiare, mai ales că tatăl ei pierduse foarte mult investind într-o afacere sortită eșecului. Din cauza acestor dificultăți financiare și pentru a putea finanța studiile de medicină pe care sora sa, Bronisława, le începuse la Paris, la 17 ani, Maria începe să lucreze ca guvernantă. Bronisława pornește la Paris în ianuarie 1886, cu promisiunea că, după ce va deveni medic, să finanțeze și studiile Mariei.

Ambiție, studiu și perseverență

Deoarece în acea epocă guvernatele ajutau și la treburile casei, puținul timp liber pe care îl are la dispoziție Marie Curie îl dedică studiului științific ajungând să se relaxeze rezolvând probleme de matematică. Dar inteligența și valoarea ei nu întârzie să iasă la lumină: Marie reușește să adune toți copiii din vecinătate și să îi învețe pe ascuns citirea și scrierea în limba polonă.

Din fericire, încheierea perioadei de slujbă ca guvernantă coincide cu succesul tatălui ei care în aprilie 1888 primește o slujbă mai bine plătită. Astfel puteau fi finanțate studiile Mariei care reușește să își achiziționeze echipamente cu care putea derula experimente științifice.

În ultimii ani ai secolului al XIX-lea, studiul descărcării electrice în gazele rarefiate a dus la observarea unor fenomene de fosforescență și de radiaţii noi: razele catodice si razele Röetgen (sau razele X). Marie Curie va demonstra că misterioasa radiaţie este o proprietate atomică, existând posibilitatea ca și alt corp, să aibă această putere. Compuşii unui alt corp, toriul, emit acelaşi gen de raze. Ea denumeşte fenomenul „radioactivitate“, iar corpurile cu această proprietate se numesc radio elemente. Examinând unele minerale, constată o radioactivitate excesivă, aceasta conţinând o substanţă mult mai puternică, un element chimic necunoscut.

În 1894, sfătuită de profesorul Towalski, folosește laboratorul unui tânăr savant, Pierre Curie. Pierre Curie, legat trup și suflet de cercetările sale științifice, nu s-a căsătorit cu niciuna din fetele obișnuite pe care le-a întâlnit. Acesta își nota în jurnal: „Femeile de geniu sunt rare“. Dar tânărul fizician francez de 35 de ani începe să nutrească o simpatie specială pentru Marie, în vârstă de 27 de ani. Cedând insistențelor lui Pierre, Marie va accepta cererea lui Pierre. Astfel, la 26 iulie 1895 devine Marie Curie – Stlodowska.
La 26 decembrie 1898, soţii Curie anunţă în şedinţa Academiei de Ştiinţe din Paris, descoperirea celei de-a doua substanţe, denumită radiu. Scopul imediat este de a obţine poloniu și radiu în stare pură. În 1902, radiul exista oficial și se va dovedi util în medicină.

Colaborarea și viața de cuplu a celor doi soţi Curie sunt întrerupte la 19 aprilie 1906, când Pierre alunecă sub roata unui camion greu și moare. În 1911 Marie e laureată a Premiului Nobel pentru Chimie.

A fost cea care a orientat cercetările spre neoplasme și a descoperit tratamentul pentru acestea folosind izotopi radioactivi.

A murit în 1934 de anemie aplastică, urmare a expunerii îndelungate la radiații.

Vorbind despre cum Marie Curie a influențat știința prin răsturnarea ideilor greșite, amintim, simultan, de efectele în sfera socială. Pentru a-și impune importantele descoperiri, a fost nevoită să distrugă barierile mentalității care îi respingeau progresul pentru simplul motiv că era femeie. A fost în fruntea timpului ei, emancipată, independentă și necoruptă. Albert Einstein însuși a remarcat că Marie Curie a fost, probabil, singura persoană care nu s-a lăsat coruptă de faimă, singura care a câștigat și care a trecut chiar și peste această piedică.



Surse:
www.scientia.ro/biografii
2Ro.wikipedia.org

Sofia Ionescu Ogrezeanu - Primul neurochirurg din lume

Medeea Teodora Timischi, clasa a IX-a SN

Sofia Ionescu-Ogrezeanu a fost cunoscută ca prima femeie neurochirurg din lume, acest titlu fiindu-i acordat la Congresul Mondial de Neurochirurgie din Maroc din anul 2005. Născută în Fălticeni în anul 1920, a urmat școala primară în orașul natal, după care a parcurs primele șase clase la Liceul de Fete Fălticeni și ultimele două la Școala Centrală de Fete „Marica Brâncoveanu" din București, unde a luat examenul de Bacalaureat în anul 1939. În același an, a fost admisă la Facultatea de Medicină Umană din București, pe care o termină în anul 1945.

A avut șansa de a lucra cu profesori de renume, precum profesorul George Emil Palade, Prof. Alfred Rusescu, Prof. N. Ionescu-Șișeşti. În primul an de facultate, ea executa primul stagiu de practică la oftalmologie, următorul fiind realizat în comuna Baia în calitate de medic de circă rurală. La data de 15 octombrie 1943 s-a alăturat primei echipe neurochirurgicale supranumite „Echipa de aur", alături de profesorul Dimitre Bagdasar, pionerul neurochirurgiei românești, şi alături de doctorii Constantin Arseni și Ionel Ionescu.

În al V-lea an de facultate, în anul 1944, Sofia a realizat o operație care a salvat viața unui băiețel rănit în urma bombardamentelor din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Deoarece profesorul Dimitru Bagdasar avea o supurație la mână, el nu putea realiza operaţia. Ceilalți medici fiind ocupați sau refuzând să opereze, Sofia a acceptat să opereze băiatul, intervenţie ce a schimbat cursul vieții acesteia: „Această operație mi-a decis viața pentru 47 de ani înainte, cât am stat în neurochirurgie, și mi-a adus-o la 180 de grade față de ceea ce îmi propusesem eu, o viață liniștită de medic internist în orașul meu natal, Fălticeni".



În anul 1945 şi-a susținut doctoratul în medicină și chirurgie. În același an s-a căsătorit cu doctorul neurochirurg secundar Ionel Ionescu, cu care a avut doi copii: un băiat, Constantin, și o fată, Ioana. Aceasta mărturisește într-un interviu că doar la prima naștere a avut parte de concediu prenatal, la a doua sarcină, operând sâmbăta și născând duminica.

În anul următor, participă la concursul de secundariat, iar în anul 1954 a fost încadrată ca medic primar la Clinica Spitalului ,,Dr. Gh. Marinescu". În 1970, aceasta a însoţit o pacientă, membră a Ambasadei Franceze la Lyon şi la Paris. Medicii francezi i-au cerut Sofiei să își arate mâinile pentru a verifica dacă are o bătătură pe degetul inelar, așa cum au toţi medicii neurochirurgi. Ea le-a demonstrat că, într-adevăr, era o femeie neurochirurg ce operase de nenumărate ori.

Sofia a fost premiată pentru excelența ei cu Semnul de Distincție al Crucii Roșii, cu medalia „A XX-a Aniversare a Eliberării Oașiei", cu Diploma de Onoare ANFDUR, premiul „Elisa Leonida Zamfirescu", Diploma de Cetățean de Onoare al Municipiului Fălticeni și multe altele. Aceasta a lăsat o amprentă în neurochirurgia românească, fiind un simbol feminin de curaj şi performaţă.

Surse: Wikipedia
Adevarul.ro
OrientRomanesc.ro
Feminine.ro
Profesionistii Interviu cu Sofia Ionescu pentru TVR
https://adevarul.ro/stil-de-viata/magazin/special-or-minuni-in-sala-de-operatie-pe-vreme-de-2344313.html

ANA ASLAN
Femeia remarcabilă care a învins bătrânețea

Cristina Teodora Sima, Clasa a IX-a SN

„Să fii veșnic tânăr nu înseamnă să ai 20 de ani, înseamnă să fii optimist, să te simți bine, să ai un ideal în viață pentru care să lupți și pe care să îl cucerești''

Ana Aslan





Toate femeile urmăresc atent semnele vârstei, însă una singură și-a închinat viața convingerii că știința poate opri îmbătrânirea. Este vorba despre Ana Aslan, un biolog și medic român renumit pentru munca sa de pionierat în gerontologie și geriatrie.

Ana Aslan s-a născut la 1 ianuarie 1897, la Brăila, fiind mezina dintre cei patru copii ai unei familii de origine armenească. Educația ei desăvârșită a fost marcată de curiozitatea acesteia, învățând să citească și să scrie până la vârsta de patru ani. După moartea tatălui, se mută cu familia la București, unde își termină studiile. Pasiunea sa pentru medicină este înăbușită din cauza normelor sociale din acea perioadă, care descurajau femeile să urmeze aceasta carieră. Neînfricată, Ana Aslan se înscrie la Facultatea de Medicină din București, după un episod în care face greva foamei pentru a înfrânge împotrivirea mamei. A absolvit în 1922 și a început să lucreze cu neurologul Gheorghe Marinescu.

În 1949, Ana Aslan a fost numită șefă a Departamentului de Fiziologie la Institutul de Endocrinologie din București, unde a început să experimenteze procaina în afecțiunile reumatice. Studiile și cercetările sale au relevat importanța procainei în ameliorarea tulburărilor distrofice legate de vârstă. Invenția sa a reușit să încetinească procesul de îmbătrânire cu aproape 40%. În 1952, studiile sale au condus la rezultatul cunoscut azi în întreaga lume, Gerovital H3, un produs minune menit să combată bătrânețea, urmat în 1980 de Aslavital. Succesul ei a fost recunoscut de numeroase personalități precum: Charlie Chaplin, Indira Ghandi, Mareșalul Tito, Jaqueline Kennedy etc. Ana Aslan a înființat în 1952 primul Institut de Geriatrie din lume la București, care a devenit ulterior Institutul Național de Geriatrie și Gerontologie, transformându-l într-un centru de referință internațional. Pentru contribuțiile sale remarcabile în domeniul gerontologiei și geriatriei, a primit numeroase distincții, printre care și premiul „Leon Bernard'' acordat de Organizația Mondială a Sănătății.

Ana Aslan se stinge din viață la vârsta de 91 de ani. Aceasta rămâne un simbol al perseverenței, al determinării, un model pentru generațiile de astăzi pentru a nu renunța și a-și urma visurile.

Surse:
Imagini: Wikipedia, Matricea Românească
Text: medlife.ro; radioromaniacultural.ro

ȘTEFANIA MĂRĂCINEANU

Taisa Bolohan, clasa a XII-a SN

Ștefania Mărăcineanu (1882–1944) a fost o fiziciană și chimistă română de prestigiu internațional, cunoscută pentru cercetările sale de pionierat în domeniul radioactivității și pentru realizarea primei ploi artificiale din lume. A avut o contribuție fundamentală în studiul radioactivității, fiind considerate de mulți istorici ai științei drept adevărata descoperitoare a radioactivității artificiale, descoperire care a fost atribuită ulterior soților Irène și Frédéric Joliot – Curie care au primit premiul Nobel în 1935.

A urmat cursurile liceale la Şcoala Normală „Elena Doamna" şi Şcoala Centrală din Bucureşti, absolvită în 1903, şi pe cele universitare la Facultatea de Ştiinţe Fizico-Chimice a Universităţii din Bucureşti, unde şi-a susţinut examenul de licenţă în 1910. Predă, o vreme, fizica la Şcoala Centrală, apoi urmează cursurile de radioactivitate ţinute de Marie Curie la Institutul Radiului din Paris. În capitala Franţei, la Sorbona, îşi susţine, în 1924, doctoratul, cu teza Cercetări asupra constanţei poloniului şi asupra penetrării în metale, primind calificativul «Très Honorable». Auditoriul era format din mulţi studenţi, profesori sau fizicieni care umpleau până la refuz amfiteatrul unde savanta îşi ţinea dizertaţia. Printre aceştia se afla şi Marie Curie care a cooptat-o în echipa sa, „Domnişoara Mărăcineanu a lucrat mai mulţi ani în laboratorul meu şi recent a obţinut titlul de doctor în ştiinţe fizice. Apreciez în mod deosebit munca ei ştiinţifică."

După obţinerea doctoratului lucrează şi la observatoarele din Mendou şi Paris, unde a demonstrat că plumbul supus mai multe secole radiaţiilor solare a devenit radioactiv. A folosit la experiment bucăţi din acoperişul Observatorului Astronomic parizian, vechi de 300 de ani. Rezultatele au fost publicate în revista „Comptes Rendus des Séances de l'Académie des Sciences de Paris".



Numită, în 1925, asistent universitar la Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti, în laboratorul profesorului Christache Musceleanu, creează aici primul Laborator de Radioactivitate din ţară, folosind aparatura cumpărată cu banii proprii. Lucrând la teza ei de doctorat, Ştefania Mărăcineanu a identificat fenomenul radioactivităţii artificiale. Cercetările au fost publicate în mai multe reviste de specialitate. Procedeul a fost explicat fizic şi matematic de Irène Joliot-Curie şi soţul acesteia, descoperirea fiind încununată cu acordarea premiului Nobel celor două personalităţi. Meritele fizicienei române au fost recunoscute de către fiica Mariei Curie într-un articol publicat în „Neues Wiener Journal", în 1934: „Ne amintim că savanta română domnişoara Mărăcineanu a anunţat în 1924 descoperirea radioactivităţii artificiale".

S-a ocupat şi de fenomenele meteorologice, reuşind, cu sprijinul profesorilor Bungeţianu şi Vasile Karpen şi al aviatorului Bâzu Cantacuzino, să descopere procedeul de declanşare artificială a ploii cu ajutorul unor săruri radioactive şi să stabilească legătura dintre cutremure şi precipitaţii. În 1931 a provocat prima ploaie artificială din lume în Bărăgan, continuând cercetările în Algeria, cu sprijinul guvernului francez. A semnalat pentru prima dată că în ajunul producerii unui cutremur creşte radioactivitatea în zona epicentrului.

Principalele sale lucrări au fost: „Actions spéciales du soleil sur la radioactivité du polonium et du plomb" (Paris, 1926), „Radioactivitatea şi constituţia materiei" (Bucureşti, 1929), „Radioactivité, soleil, pluie artificielle" (Bucureşti, 1934) şi „La radioactivité du globe, les radiations et les tremblements de terre. Les pluies et les tremblements de terre". Ştefania Mărăcineanu, savanta ce susţinea că „răsplata pentru cercetătorul devotat ştiinţei nu vine din afară, ci sunt fiorii de fericire pe care îi are la descoperirea adevărului", s-a îmbolnăvit de cancer, provocat de iradierile radioactive, şi a murit cu un an înaintea folosirii celor două bombe atomice împotriva omenirii.

Surse:
https://ro.wikipedia.org/wiki/Ștefania_Mărăcineanu;
http://www.thestampcollector.net/romaniainventics.html



Știați că... matematica a fost, timp de secole, o pasiune interzisă femeilor, urmată cu un curaj incredibil?

Prof. Lăcrimioara Ziman

Istoria matematicii este plină de minți sclipitoare care au dărâmat bariere, deși numele lor au fost adesea umbrite de prejudecăți sau ascunse în spatele unor pseudonime masculine.

Hypatia din Alexandria nu a fost doar prima femeie matematician documentată, ci și o inventatoare de geniu. Ea a contribuit la designul astrolabului, un computer analog antic folosit pentru a naviga după stele. Patru secole mai târziu, în plin Iluminism, Émilie du Châtelet a tradus și explicat „Principia" lui Newton, corectând erori de calcul pe care însuși marele fizician le trecuse cu vederea.

Povestea lui Sophie Germain este una de o perseverență incredibilă: pentru a studia la École Polytechnique, a furat identitatea unui student, semnându-și lucrările ca „Monsieur Le Blanc". Munca ei asupra numerelor prime și a elasticității a pus bazele teoretice pentru construcția Turnului Eiffel.

Știați că prima persoană care a văzut computerul ca pe ceva mai mult decât un simplu calculator a fost tot o femeie? Ada Lovelace a înțeles, în 1843, că dacă o mașină poate manipula numere, ea poate genera și muzică sau artă, scriind primul algoritm din istorie.

În secolul XX, Emmy Noether a fost numită de Einstein „cel mai semnificativ geniu matematic de la începutul educației superioare a femeilor". Ea a demonstrat legătura dintre simetrie și legile conservării energiei, revoluționând fizica teoretică. Mai aproape de noi, Katherine Johnson a fost „calculatorul uman" a cărui precizie matematică a fost vitală pentru succesul primelor zboruri spațiale ale NASA, calculând manual traiectoria misiunii Apollo 11.

Astăzi, moștenirea lor continuă prin Marym Mirzakhani, prima femeie care a câștigat Medalia Fields (Nobelul pentru matematică) în 2014, demonstrând că drumul deschis de Hypatia acum 1.600 de ani este mai vibrant ca niciodată.

Surse:
https://www.unesco.org/en/virtual-science-museum/women-science
https://www.britannica.com/biography/Emmy-Noether
https://www.nasa.gov/centers-and-facilities/langley/katherine-johnson-biography/
https://www.britannica.com/biography/Maryam-Mirzakhani

Relativitatea tăcerii: Mileva Marić și matematica nescrisă din spatele lui Einstein

Andrei Vlad Almăjan, Clasa a XI-a MI

Mileva Marić s-a născut în 1875, în Serbia, și a fost una dintre primele femei care au urmat studii superioare în domeniul matematicii și al fizicii. Încă din copilărie, a demonstrat un talent deosebit pentru științele exacte, fiind susținută de familie să își urmeze pasiunea într-o perioadă în care puține fete aveau această oportunitate.

A studiat la prestigiosul ETH Zürich, unde a fost singura femeie din grupa ei la secția de matematică și fizică. S-a remarcat prin rigoare, gândire logică și capacitatea de a rezolva probleme complexe de analiză matematică și mecanică teoretică. Stăpânea concepte avansate precum ecuațiile diferențiale și calculul matematic, esențiale pentru dezvoltarea fizicii moderne.

În timpul studiilor l-a cunoscut pe Albert Einstein, alături de care a împărtășit interesul pentru cercetare și știință. Deși viața personală i-a influențat parcursul profesional, Mileva rămâne un exemplu de perseverență și inteligență.

Sursă:
https://rinconeducativo.org/en/recursos-educativos/mileva-maric-ruzic-how-much-contribute-einsteins-discoveries/



Mileva Marić îl cunoaște pe Albert Einstein în perioada studenției la Politehnica din Zürich, unde erau colegi la secția de fizică și matematică. Între cei doi se leagă o relație intelectuală și afectivă puternică, bazată pe pasiunea comună pentru știință. Ulterior, Albert Einstein îi devine soț, cei doi căsătorindu-se în 1903. Deși nu a fost de lungă durată, perioada petrecută împreună rămâne una esențială atât în plan personal, cât și în parcursul profesional al savantului. Căsnicia acestora a durat 16 ani, relație care după standardele noastre este una scurtă, dar deși nu a durat mult a fost una frumoasă în care au avut trei copii împreună.
Povestea ei ne arată că matematica nu ține cont de gen, ci de pasiune, muncă și determinare. Mileva Marić rămâne un model inspirațional pentru toți elevii care iubesc știința și îndrăznesc să viseze departe.

FEMEI CARE AU SCHIMBAT LUMEA

Prof. Anișoara Georgevici

Personalități care au luptat pentru drepturile femeilor

De-a lungul istoriei, numeroase femei au avut curajul să lupte pentru egalitate, educație și respectarea drepturilor fundamentale ale femeilor. Datorită eforturilor lor, astăzi femeile beneficiază de drepturi esențiale precum accesul la educație, participarea la viața publică și dreptul de vot.

Olympe de Gouges (1748–1793) Scriitoare și activistă în perioada Revoluției Franceze, Olympe de Gouges a redactat în anul 1791 „Declarația drepturilor femeii și ale cetățenei". Prin acest document, ea cerea egalitate juridică și politică între femei și bărbați, fiind una dintre primele voci care au susținut public drepturile femeilor.

Mary Wollstonecraft (1759–1797) Filozof și scriitoare britanică, Mary Wollstonecraft este considerată una dintre primele teoreticiene ale feminismului modern. În lucrarea sa celebră, „A Vindication of the Rights of Woman", a susținut că femeile trebuie să aibă acces egal la educație.

Susan B. Anthony (1820–1906) Activistă americană pentru drepturile femeilor, Susan B. Anthony a fost una dintre figurile principale ale mișcării pentru dreptul de vot al femeilor. Activitatea sa a contribuit la adoptarea legii care a acordat femeilor dreptul de vot în Statele Unite.

Simone de Beauvoir (1908–1986) Filozof și scriitoare franceză, Simone de Beauvoir a influențat profund mișcările pentru egalitatea de gen prin lucrarea „Al doilea sex". Ideile sale au contribuit la schimbarea modului în care societatea privește rolul femeii.

Malala Yousafzai (1997–) Activistă pentru dreptul fetelor la educație, Malala Yousafzai a devenit cea mai tânără laureată a Premiului Nobel pentru Pace. Ea militează la nivel mondial pentru accesul egal al fetelor la educație.

Mesaj pentru cititori:

Lupta acestor femei ne amintește că drepturile și libertățile de care ne bucurăm astăzi au fost câștigate prin curaj, perseverență și implicare. Respectarea drepturilor femeilor înseamnă respectarea demnității și egalității tuturor oamenilor.






MALALA YOUSAFZAI - FATA CARE A DEPĂȘIT BARIERELE

Cristina Teodora Sima, Clasa a IX-a SN



Ați văzut ce se întâmplă când lumea este condusă de bărbați. Iată ce s-a întâmplat când o tânără femeie a condus-o! Este vorba despre Malala Yousafzai, o fată pakistaneză căreia i-a fost interzis să meargă la școală și care a fost la un pas de moarte, devenită apoi una dintre cele mai puternice voci ale drepturilor femeilor.

Lupta Malalei pentru educație a început de la vârsta de 11 ani, când a ținut un jurnal anonim online despre viața unei școlărițe sub regimul taliban, pe valea râului Swat din Pakistan, în timp ce armata pakistaneză lupta pentru a prelua controlul. În 2009, după ce talibanii au distrus majoritatea școlilor de fete, Malala și familia sa au fost nevoiți să fugă din orașul natal. După ce situația s-a mai liniștit, iar armata pakistaneză a recâștigat controlul regiunii, Malala s-a reîntors, continuând să promoveze educația fetelor, în ciuda amenințărilor pe care le primea. În 2012, la 15 ani, Malala a fost împușcată în cap când se întorcea de la școală, de către talibani. Acest atac a fost o tentativă de asasinare asupra Malalei ca urmare a activismului ei privind educația fetelor, tânăra curajoasă supraviețuind.



Ziua de naștere a Malalei, 12 iulie, a fost aleasă de către ONU drept ,,Ziua Malalei" în cadrul inițiativei sale mondiale ,,Educația înainte de toate''. În 2013, Malala ține un discurs în care afirmă: ,,Un copil, un profesor, o carte și un stilou pot schimba lumea.'' Mai târziu, publică lucrarea autobiografică ,,Eu sunt Malala'', în care vorbește despre povestea ei dureroasă, dar și încurajatoare. Împreună cu tatăl ei a înființat Fondul Malala, o organizație prin care se oferă fetelor oportunitatea de a învăța și de a-și alege propriul viitor. În anul 2014, la doar 17 ani, Malala primește Premiul Nobel pentru Pace, devenind cea mai tânără laureată Nobel din istorie. Aceasta a absolvit Universitatea Oxford, urmând apoi să creeze o școală de fete în orașul său natal, folosind banii din Premiul Nobel.

Malala - o voce care nu a putut fi înăbușită - continuă să fie un exemplu de urmat și o speranță pentru fetele de pretutindeni.

Surse:
Imagini: Youth For Human Rights, Hachette Book Group
Text: https://www.europarl.europa.eu , descopera.ro, malala.org

Angelina Jolie și contribuția sa la apărarea demnității umane

Sara Buda, Clasa a IX-a SN

Dincolo de lumina reflectoarelor și de succesul cinematografic, vocea personalităților publice poate avea un impact semnificativ asupra opiniei internaționale și asupra celor din jur. Printre figurile marcante care și-au asumat un rol activ în sprijinirea cauzelor sociale se numără și Angelina Jolie, actriță și activistă implicată în numeroase inițiative umanitare.



Angelina Jolie (născută ca Angelina Jolie Voight pe 4 iunie 1975) este o actriță americană de film și Ambasadorul Bunăvoinței (în engleză Goodwill Ambassador) pentru Organizația UNHCR (Organizația Națiunilor Unite de comisari speciali pentru refugiați).

Actriţa americană Angelina Jolie a fost numită simbol al feminismului, pentru implicarea sa în campania pentru prevenirea violenţelor sexuale din zonele de război, potrivit rezultatelor unui sondaj realizat în Marea Britanie, informează contactmusic.co

Surse:
agerpres.ro,cinemagia.ro,mediafax.ro,Wikipedia,mediu m.com
https://www.unhcr.org/publications/angelina-jolie-humanitarian/



Actriţa în vârstă de 50 de ani a prezidat, alături de fostul ministru de Externe britanic William Hague, un summit „fără precedent” pe tema violenţelor sexuale comise în timpul conflictelor şi recurgerii la viol ca „armă de război”, inițiativă salutată şi de papa Francisc. Este o susținătoare proeminentă a drepturilor femeilor, concentrându-se în mare măsură pe egalitatea de gen, protejarea femeilor în zonele de conflict și emanciparea femeilor. În discursurile sale, subliniază adesea faptul că femeile sunt protectoare și menținătoare ale păcii esențiale, solicitând participarea lor in egală măsură la securitatea globală, nu în detrimentul bărbaților, ci alături de ei.



Angelina Jolie: „Cred că există un dublu standard în ceea ce privește femeile. Dacă un bărbat este musculos, este sexy; dacă o femeie are aceiași mușchi, este bărbat. De multe ori, descoperi că femeile nu sunt la fel de puternice ca bărbații din cauza a ceea ce simt ele despre ele însele și a ceea ce simt alții despre ele. Sper că putem schimba asta... Cu cât le dăm mai mult putere fetelor tinere și le educăm și îi învățăm pe băieți să respecte femeile, cu atât lumea noastră va fi mai bună.”

Princess Diana - Influence of the United Kingdom

Ana-Delia Bendescu, Clasa a IX-a SN





Throughout the last centuries royal women had a massive impact on the United Kingdom, not only on laws, but also on culture and how the world sees the UK with other eyes.

Princess Diana, the Princess of Wales, was one of the most influential figures in modern British history. She had a huge influence on the UK, even though she didn't have political power. She changed how people viewed the royal family, charity work and mental health. Diana made the monarchy seem more human and caring. She showed her emotion openly and connected warmly with the public, which chanced what people expected from the royal family. She also revealed secrets or problems in the royal household, which showed some reality and that there are problems in every family and nobody is perfect.

Surse:
https://www.englandhistory.com/sections/periods/Modern-England/Princess-Diana.html?
https://en.wikipedia.org/wiki/Landmark_Aids_Centre?
https://time.com/4914377/princess-diana-humanitarian-work/?
https://www.garrard.com/blogs/house/the-modern-history-of-princess-dianas-wedding-tiara?srsltid=AfmBOooARSxtxYiii4p5G5RPMRqPgnHrBEEjzPrs7cAUr8M0JsCuUt-S
https://www.gettyimages.com.au/photos/princess-diana-portrai
ttps://edition.cnn.com/2022/08/31/world/gallery/princess-diana-a-life-in-pictures-25-years-after-her-death

She transformed charity work by meeting and helping vulnerable people directly. Instead of helping from distance, she decided to support the people directly, be by their side, connect with the community and helped reducing misinformation. By supporting causes such as AIDS awareness and homelessness, she encouraged compassion and reduced stigma. Diana spoke honestly about her mental health struggles, helping make these topics less taboo in the UK. Her campaign against landmines also raised public awareness and supported international action.

Another important aspect of Princess Diana's influence was her role model for women. She showed that women could be strong, independent ,and authentic even under the pressure of the people. After her divorce, many women in the UK related to her search for personal freedom and self respect. She encouraged the idea that it is acceptable to speak openly about personal struggles and to follow your own heart.



Finally, Diana's relationship with the media led to debates about press behavior and privacy. The paparazzi attention she faced, especially before her death.

In conclusion, Princess Diana influenced the UK by promoting kindness, realism,honesty and empathy, leaving a lasting cultural legacy

Elenele României: Oglinzile puterii între sacrificiu și dictatură

Raisa Maria Botea, Clasa a X-a Filologie

Istoria lumii pare să se fi rotit, adesea, în jurul unui singur nume: Elena. Totul a început cu scânteia Elenei din Troia, chipul care a prăbușit ziduri și a redesenat hărțile Antichității prin forța pasiunii. Secole mai târziu, o altă Elenă, Flavia Iulia Helena, mama împăratului Constantin cel Mare, schimba definitiv cursul omenirii nu prin război, ci prin credință, recuperând Crucea creștinătății și transformând Imperiul Roman.

Aceste două arhetipuri universale — Elena-Tentație (cea care distruge regate) și Elena-Providență (cea care clădește spiritul) — s-au oglindit, într-un mod aproape mistic, și în istoria României. Pe pământ românesc, numele Elena nu a fost niciodată unul neutru. El a aparținut fie femeilor care au zidit temelii și au salvat națiuni în momente de cumpănă, fie celor care au lăsat în urmă ruinele unor dictaturi sau crize dinastice.





De la sfințenia tăcută a Elenei Rareș și demnitatea jertfită a Elenei Cuza, până la ambiția devorantă a Elenei Lupescu sau megalomania Elenei Ceaușescu, parcursul acestui nume în spațiul carpato-danubian este o cronică vie a puterii feminine. Este o luptă continuă între „lumina" Sfintei Elena și „umbra" distructivă a Elenei din Troia, jucată pe scena unei națiuni care a învățat că un singur nume poate însemna, deopotrivă, salvare sau dezastru.

Elenele luminii: arhetipul binefăcătoarei

La polul stabilității și al jertfei de sine stau figurile care au înțeles că puterea este un instrument al serviciului public.

Elena Rareș (Sec. XVI): Soția lui Petru Rareș, ea a fost arhitecta spirituală a Moldovei medievale. Într-o lume a armelor, ea a ales piatra și culoarea, ctitorind bijuterii precum bisericile „Sf. Dumitru" din Suceava sau „Sf. Gheorghe" din Botoșani.

Elena Cuza: „Doamna Unirii" a trăit cu o abnegație rară. A adoptat copiii nelegitimi ai soțului ei pentru a asigura stabilitatea dinastiei și a fondat primul azil pentru fete orfane, oferind o față umană reformelor dure ale vremii.









Regina-Mamă Elena: Busola morală a Regelui Mihai I în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Recunoscută ca „Drept între Popoare", ea a înfruntat regimul dictatorial pentru a opri deportările evreilor, salvând mii de suflete prin diplomație și curaj personal.

Elenele umbrei: arhetipul puterii distructive

În antiteză brutală, secolul al XX-lea a adus „Elenele" ale căror ambiții au pus egoul deasupra interesului național.

Elena Lupescu („Duduia"): Figura controversată care a dominat viața Regelui Carol al II-lea. Influența ei a generat una dintre cele mai mari crize dinastice din perioada interbelică, transformând culisele palatului într-un centru de intrigi care a subminat prestigiul monarhiei.

Elena Ceaușescu: Sinteza absolută a megalomaniei. De la o activistă obscură la „savant de renume mondial", ea a personificat cultul personalității și opresiunea. Sub autoritatea ei, numele Elena nu a mai inspirat compasiune, ci teamă, privațiune și izolare internațională.

Diplomația spiritului: Elena Văcărescu

Între aceste extreme se ridică figura intelectuală a Elenei Văcărescu, prima femeie membră de onoare a Academiei Române. Ea a demonstrat că numele Elena poate fi o armă diplomatică prin cultură, pledând cauza României la Paris și la Societatea Națiunilor.

De la Elena Rareș, care a zidit biserici, la Elena Cuza, care a zidit instituții, și până la tragedia Elenei Ceaușescu, acest nume a acoperit întreg spectrul puterii. Istoria României rămâne marcată de aceste femei care nu au fost simple spectatoare, ci forțe ale destinului național – fie ca salvatoare ale spiritului, fie ca arhitecți ai declinului acestuia.

Surse:
Lucia Borș, Elena Cuza;
Simina Mezincescu, Regina-Mamă Elena a României;
Petre Turlea, Carol al II-lea și Elena Lupescu
https://moldovenii.md/md/people/737
https://historia.ro/sectiune/portret/elena-cuza-dincolo-de-legenda-581926.html
https://ro.wikipedia.org/wiki/Elena,_Regin%C4%83-Mam%C4%83_a_Rom%C3%A2niei
https://istoriiregasite.wordpress.com/2016/10/10/o-istorie-a-amantelor-elena-lupescu-ii/
https://anniversaire-celebrite.com/elena-ceausescu-c3238
https://ro.wikipedia.org/wiki

Rebeliune sub falduri de mătase: Cum a cucerit femeia română libertatea

Daiana Megheleș și Cristiana Popescu, Clasa a X-a Filologie

Între băncile sobre ale Sorbonei și pavajul încins de pe Calea Victoriei, femeia română și-a croit drumul spre libertate cu un curaj neașteptat. De la rigoarea juridică a Calypsei Botez la pedala sfidătoare a Miței Biciclista, descoperiți povestea generației care a abandonat corsetul pentru a rescrie legile unei națiuni.

Multă vreme, istoria României a fost scrisă exclusiv cu cerneală masculină, în timp ce prezența feminină rămânea captivă în interiorul discret al saloanelor și al rânduielilor casnice. Însă, la răscrucea dintre secolele XIX și XX, societatea românească a început să crape sub presiunea unor minți luminate care nu mai acceptau rolul de simplu decor. Emanciparea nu a fost un eveniment singular, ci un proces sinuos, o „revoluție silențioasă" care a mutat bătălia de la masa de scris în amfiteatrele universitare și, într-un final, direct în mijlocul străzii. Primele victorii au fost intelectuale, purtate cu o rigoare care a sfidat prejudecățile vremii. În timp ce discursul public dicta că mintea feminină este prea fragilă pentru rigoarea legii, Sarmiza Bilcescu spărgea gheața la Sorbona, devenind prima femeie doctor în drept din Europa.

Ea a demonstrat că inteligența nu are gen, deschizând drumul pentru minți sclipitoare precum Calypso Botez. Intelectuală de o eleganță rară și spirit enciclopedic, Calypso a înțeles că dreptul de vot nu era un moft, ci o necesitate civică. Prin scrierile sale tăioase și prin conducerea Consiliului Național al Femeilor Române, ea a atacat direct Codul Civil care considera femeia un „minor perpetuu", argumentând că democrația fără participarea feminină este doar o jumătate de adevăr.

Totuși, emanciparea nu s-a purtat doar în biblioteci sau la tribunele conferințelor, ci și prin gesturi de o extravaganță asumată care au șocat „Bucureștiul vesel". Nicio figură nu a ilustrat mai bine această cucerire a spațiului public decât Maria Mihăescu, intrată în legendă drept Mița Biciclista. Într-o epocă in care femeia de condiție bună era prizoniera trăsurii și a corsetului sufocant, Mița a ales să pedaleze pe Calea Victoriei, sfidând gura lumii cu o libertate de mișcare vecină cu scandalul. Ea nu a fost doar o prezență mondenă, ci un simbol viu al independenței financiare și al controlului asupra propriului destin. Imaginea ei pe bicicletă, purtând haine îndrăznețe, a făcut pentru libertatea vizibilă a femeii mai mult decât zeci de manifeste teoretice. Ea a scos emanciparea din sfera abstractului și a expus-o sub soarele Capitalei, forțând trecătorii să accepte ideea unei femei stăpâne pe propria viață.

Moștenirea acestor femei este astăzi temelia pe care stăm: o istorie în care corsetul a fost abandonat pentru diplomație, artă, drepturi civile și, desigur, curajul de a pedala împotriva curentului.

Surse:
1.Alin Ciupală, Femeia în societatea românească a secolului al XIX-lea;
2.Ștefania Mihăilescu, Din istoria feminismului românesc.

Știați că...? Curiozități despre „Mița Biciclista"



Daiana Megheleș și Cristiana Popescu, Clasa a X-a Filologie

- **Poreclă de gazetar**: Numele de „Mița Biciclista" i-a fost dat de jurnalistul George Ranetti, redactor la revista Furnica, care s-ar fi îndrăgostit de ea. Văzând că este refuzat, acesta a început să o ironizeze în publicația sa, însă porecla a devenit rapid un brand de succes.
- **Un cadou regal**: Impozanta casă din Piața Amzei (strada Cristian Tell), o bijuterie arhitecturală restaurată recent, se spune că a fost un dar de la Regele Ferdinand, unul dintre iluștrii săi admiratori.
- **Cuceritoare de genii**: Printre bărbații celebri care i-ar fi căzut la picioare se numără pictorul Nicolae Grigorescu, poetul Octavian Goga și chiar regele Manuel al II-lea al Portugaliei, care ar fi cerut-o în căsătorie.
- **Stil de viață extravagant**: Mița nu s-a limitat la bicicletă; deținea un automobil coupé de lux (o raritate absolută în epocă) și era faimoasă pentru faptul că făcea baie în mare îmbrăcată într-un costum de baie sumar, provocând scandal în rândul jandarmilor de pe plajă.
- **Longevitate și declin**: Deși a trăit o viață de lux ametitor, Maria Mihăescu a murit în 1968, la vârsta de 83 de ani, în sărăcie, după ce regimul comunist i-a naționalizat celebra casă, lăsându-i spre folosință doar o mică mansardă.

Surse:
https://cdn.adh.reperio.news/image-7/7d216563-0c6a-46ec-87e1-5296cbf6a8e4/index.jpeg?p=a%3D1%26c0%3D1.05%26w%3D700%26h%3D750%26r%3Dcontain%26f%3Dwebp

Obținerea dreptului de vot al femeilor

Ana Maria Perpelea, Clasa a X-a Filologie

Dreptul de vot al femeilor a fost obținut după o luptă lungă și plină de sacrificii. Mult timp, femeile nu au avut voie să participe la viața politică, deoarece se considera că doar bărbații pot lua decizii importante pentru stat. Totuși, prin curaj și perseverență, ele au reușit să schimbe această mentalitate.

Prima țară care a acordat femeilor drept de vot a fost Noua Zeelandă, în anul 1893. Acest moment a fost foarte important și a încurajat și alte state să facă aceeași schimbare.





În Regatul Unit, lupta a fost mai dificilă. Femeile care cereau dreptul la vot erau numite „sufragete”. Una dintre cele mai cunoscute a fost Emmeline Pankhurst, fondatoarea Uniunea Socială și Politică a Femeilor. Ele au organizat proteste și marșuri, iar unele au fost chiar arestate. În 1918, o parte dintre femeile britanice au primit drept de vot, iar din 1928 acesta a devenit egal cu cel al bărbaților.

Și în Statele Unite, lupta a fost lungă. Activiste precum Susan B. Anthony au susținut egalitatea în drepturi. În 1920, prin adoptarea celui de-al 19-lea Amendament la Constituție, femeile americane au obținut oficial dreptul de vot..





În Franța, acest drept a fost acordat în 1944, iar în România, femeile au primit vot universal în 1946. Deși contextul a fost diferit în fiecare țară, rezultatul a fost același: recunoașterea femeilor ca cetățeni egali.

Consider că obținerea dreptului de vot a fost un pas foarte important pentru egalitate. Astăzi ni se pare ceva normal, dar este bine să ne amintim că acest drept a fost câștigat prin muncă și curaj.

Surse:
https://www.europeana.eu/ro/stories/votes-for-women
https://ro.wikipedia.org/wiki/Feminismul_%C3%AEn_Regatul_Unit
https://ro.wikipedia.org/wiki/Feminismul_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia
https://adevarul.ro/stiri-interne/societate/romancele-politica-lupta-drepturi-2430465.html

Simona Halep – drumul unei campioane către istorie

Albert Străinescu și Alexandru Gheorghe, Clasa a X-a Filologie

Născută la 27 septembrie 1991, la Constanța, Simona Halep a devenit, în mai puțin de un deceniu, unul dintre cele mai puternice simboluri ale sportului românesc. Cu ambiție, disciplină și o voință ieșită din comun, sportiva a reușit să se impună într-un circuit dominat de nume sonore, demonstrând că talentul susținut de muncă poate învinge orice obstacol.

Clasamentul WTA este sistemul bazat pe merit al Asociației de Tenis pentru Femei (WTA) pentru determinarea clasamentului în tenisul feminin. Jucătorul cel mai bine clasat este jucătorul care, în ultimele 52 de săptămâni, a strâns cele mai multe puncte în clasament în Turul WTA. Punctele sunt acordate în funcție de cât de mult avansează un jucător în turnee și de categoria acestor turnee. WTA folosește un sistem computerizat de stabilire a clasamentului din 3 noiembrie 1975.

Lansarea sa în elita tenisului mondial a fost marcată de o ascensiune spectaculoasă în clasamentul WTA, culminând cu atingerea poziției de lider mondial în octombrie 2017. Timp de 64 de săptămâni, Halep a ocupat locul 1 mondial, performanță care a confirmat constanța și valoarea jocului său.



Halep la US Open 2018



Surse:
https://www.google.com/url?q=https://simonahalep.com/&sa=U&sqi=2&ved=2ahUKEwjB96jm9YiTAxUOMRAIHS3sLUQQFnoECFYQAQ&usg=AOvVaw38Q3hGfmofPI7OtLoGQ4b5
https://www.google.com/url?q=https://www.tenisclublucian.ro/blog/Simona-Halep-Biografie-Performan%25C8%2599e-%25C8%2599i-Via%25C8%259Ba-personal%25C4%2583&sa=U&sqi=2&ved=2ahUKEwjB96jm9YiTAxUOMRAIHS3sLUQQFnoFCJ0BEAE&usg=AOvVaw3eYKwQQpDP1F81AON-VRkY
https://www.google.com/url?q=https://ro.wikipedia.org/wiki/Simona_Halep&sa=U&sqi=2&ved=2ahUKEwjB96jm9YiTAxUOMRAIHS3sLUQQFnoECFcQAQ&usg=AOvVaw1cZDBINib5OlEwMD6t6fOY





Simona Halep la Wimbledon



Simona Halep cu trofeul de la Wimbledon pe un timbru

Momentul de glorie supremă a venit în 2018, când a câștigat titlul la French Open, după mai multe finale pierdute dramatic. Victoria de la Paris a fost considerată o revanșă a perseverenței și a maturității sportive. Un an mai târziu, în 2019, Halep a scris din nou istorie, cucerind trofeul la Wimbledon, într-o finală memorabilă, în care a oferit una dintre cele mai solide prestații ale carierei.

De-a lungul timpului, a adunat peste 20 de titluri WTA și a fost apreciată pentru mobilitatea sa excepțională, inteligența tactică și capacitatea de a reveni în momentele dificile. Finalele disputate la Australian Open și alte turnee majore au consolidat statutul său de jucătoare de top.

Cariera sa a cunoscut și momente delicate, inclusiv o perioadă de suspendare începând cu 2022, însă revenirea sa în circuit a demonstrat încă o dată forța interioară care a consacrat-o.

Onoruri

Timbru dedicat Simonei Halep în 2018

În februarie 2014 a primit titlul de Cetățean de onoare al orașului Bușteni, iar în martie 2014, pe cel de Cetățean de onoare al județului Constanța. În iunie 2018, a primit cheile orașului și titlul de Cetățean de onoare al orașului București.

La 26 iulie 2019, serviciile poștale ale României au pus în circulație un set de două colițe, una dantelată și alta nedantelată, pentru a onora victoria Simonei Halep la Turneul de tenis de la Wimbledon din iulie 2019.

La 30 iulie 2019, a fost decorată cu Ordinul național „Steaua României" în grad de cavaler.

Astăzi, Simona Halep rămâne una dintre cele mai importante figuri ale tenisului românesc, un model de determinare și profesionalism, a cărei poveste continuă să inspire generații întregi.

Revista Vogue

Natalia Popescu, Clasa a X-a SN

De multe ori, vedem reviste de modă pe internet sau în magazine și ni se pare un lucru obișnuit. Vedem coperți cu vedete, haine spectaculoase și ședințe foto impresionante, dar aproape niciodată nu ne gândim de unde a început totul.

Revista “Vogue” este una dintre cele mai cunoscute și citite reviste de modă din lume, dar majoritatea cititorilor nu cunosc istoria bogată a acesteia. Prima ediție a fost publicată la finalul anului 1892, în New York, fiind creată de Arthur Baldwin Turner. La început, era o publicație săptămânală și scopul acesteia nu era de a ne introduce în lumea modei și a celebrităților în detaliu, ci de a prezenta stilul de viață al clasei superioare newyorkeze, prezentând obiceiurile lor, întâlnirile sociale, locurile frecventate și îmbrăcămintea purtată.

Un moment important în evoluția revistei are loc în anul 1909, când revista este cumpărată de Condé Montrose Nast. Cumpărarea revistei este un detaliu foarte important, deoarece este momentul în care a început să se schimbe în revista pe care o cunoaștem cu toții astăzi. Condé Montrose Nast a decis să transforme revista într-o publicație dedicată în special modei feminine și să extindă publicul, revista începând să fie publicată în alte țări, nu doar în Statele Unite. De asemenea, comparativ cu primele ediții ale revistei, acum este mai bogată în fotografii, articole de modă, frumusețe și tendințe. Încă din anul 1988, Anna Wintour ocupă poziția de redactor-șef, devenind una dintre cele mai influente și importante persoane din lumea modei, cunoscută pentru stilul său iconic cu ochelari de soare.













În timp, revista Vogue a avut o evoluție majoră și a devenit un simbol al industriei modei. Astăzi, este publicată lunar în aproximativ 25 de țări, având în prim-plan coperta acesteia, fiind unul dintre lucrurile care o fac atât de specială. De-a lungul timpului, pe coperta Vogue au apărut nenumărate vedete, printre care și Audrey Hepburn, Angelina Jolie, Jennifer Lawrence, Emma Watson, vestitele modele Naomi Campbell, Gisele Bündchen, Kate Moss, dar și Rihanna, Beyonce, Madonna. Apariția pe coperta Vogue este o adevărată realizare și o performanță de neegalat. Pentru mulți este considerat ,,vârful carierei”, deoarece apariția pe o asemenea copertă arată faptul că ești o persoană cu adevărat influentă, inspirând tendințele și că atragi atenția publicului la nivel global.

Diferențele dintre primele și cele mai recente ediții sunt majore. La început revista avea mult mai puține pagini și se focusa pe un alt tip de public. Acum te introduce pe deplin în lumea celebrităților și a modei, conținând interviuri cu cele mai influente persoane la momentul actual, fotografii cu cele mai noi colecții scoase de cei mai mari designeri de modă din lume, dar și articole despre cultură.

Acum, când răsfoim reviste și vedem coperți cu haine sau vedete uimitoare, este ușor să uităm că totul a început din scurte publicații despre viața clasei înstărite din New York. De la primele ediții Vogue până în prezent, revista ne arată cât de mult s-a schimbat lumea modei și cum a reușit să ne introducă, prin fiecare pagină, în universul celebrităților și al tendințelor globale. Așa că, data viitoare când vedem o revistă, putem să ne gândim că în spatele fiecărei fotografii există o istorie de peste un secol.

Anastasia Soare- succesul românesc al visului american

Alexandra Brundean, clasa a IX-a Filologie

Povestea Anastasiei Soare este una autentică despre curaj, risc și perseverență. Plecată din România comunistă la sfârșitul anilor ’80, ea a ajuns în Statele Unite fără resurse financiare și fără siguranța unui viitor clar, dar plină de curaj.

Anastasia Soare s-a născut în România, în 1957, iar în 1989, la 32 de ani, a decis să plece în Statele Unite împreună cu fiica sa, Claudia, care era foarte mică la acea vreme. La scurt timp după stabilirea în SUA, mariajul ei s-a încheiat, iar Anastasia a devenit mamă singură într-o lume complet nouă, dar acolo, libertatea era o certitudine, iar presiunile unui regim totalitar nu existau.

Stabilită în Beverly Hills, a început să lucreze într-un salon de înfrumusețare, fiind pasionată de cosmetică. Anastasia constată că forma sprâncenelor poate schimba complet expresia feței și dezvoltă o tehnică proprie. Prin talent și perseverență, aceasta și-a construit rapid o reputație, numele său devenind cunoscut la Hollywood. Printre clientele sale fidele se regăsesc celebrități precum: Jennifer Lopez, Kim Kardashian și Michelle Obama.

Dintr-un mic salon, Anastasia Soare a construit un adevărat imperiu al frumuseții – brandul Anastasia Beverly Hills, fiind recunoscut astăzi la nivel internațional. Produsele sale sunt vândute în întreaga lume, iar compania ei valorează milioane de dolari.

Anastasia Soare reprezintă „visul american” în forma sa autentică: o persoană care, pornind de la zero, într-o țară străină, reușește prin muncă și determinare să își creeze propriul destin. Este un model pentru tineri și o dovadă că, indiferent de obstacole, curajul de a visa poate schimba o viață.





ANASTASIA
BEVERLY HILLS

Bibliografie:
1. https://logos-world.net/anastasia-beverly-hills
2.libertatea.com

Maria, Regină a României

Medeea Teodora Timischi, clasa a IX-a SN

Maria Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha, născută în data de 28 octombrie 1875, a fost cea de-a doua regină a României. Ea s-a remarcat prin personalitatea și implicarea ei de-a lungul celor 24 de ani în care aceasta a fost regină. De descendență regală anglo-rusă, a fost îndrăgită de poporul român pentru devotamentul ei, luptând pentru recunoașterea României ca o țară unită și independentă.

Maria s-a născut în Eastwell Park, Ashford, Kent, Anglia, unde a copilărit și și-a trăit adolescența. Mama sa era Maria Alexandrovna, ducesă a Rusiei, fiica ţarului rus Alexandru al II-lea. Tatăl ei era Alfred Ernest Albert de Saxa Coburg şi Gotha, duce din Edinburgh. Fiind de descendență anglo-rusă, aceasta era considerată aliată a Antantei de două ori, după spusele prim-ministrului francez, contele Saint-Auleire: „Regina Maria este de două ori aliata noastră, odată prin naștere, iar a doua oară prin inima ei''. Fiind încrezătoare în Ferdinand, acceptă alegerea lui de a rămâne neutri la începutul războiului. După încoronare, aceasta participă alături de soțul ei la o campanie diplomatică pentru recunoașterea internațională a României reîntregite. În timpul campaniei, au avut întrevederi cu suveranul englez, cu prim-ministrul francez și cu președintele Statelor Unite ale Americii, Woodrow Wilson.

În timpul perioadei de neutralitate, Maria a urmărit realizarea obiectivelor țării prin alăturarea României de partea puterilor Antantei. Deoarece avea conexiuni strânse cu diverși diplomați, a reușit să obțină suport financiar, pregătind România pentru război. La data de 14 august 1916, România declară război Imperiului Austro-Ungar, regina ocupându-se personal de diferitele fracțiuni ale organizației Crucea Roșie, vizitând zilnic spitalele militare și asigurându-se de buna funcționare a ambulanțelor destinate frontului. Aceasta își risca viața zilnic, vizitând bărăcile în care erau tratați soldații de diferite răni și boli precum tifos sau holeră, supranumită „Mama răniților" sau ,,Regina soldat''. Ea era îndrăgită de către armată, fiind comandant onorific al Regimentului 4 Roșiori. Sub directiva Reginei Maria, Crucea Roșie a ridicat 58 de spitale de campanie, cantine și servicii de hrănire, dar s-au ocupat și de trimiterea pachetelor către soldați. De altfel, ea a înființat organizația „Regina Maria", dezvoltând o rețea de spitale ce dăinuie și astăzi.

Regina Maria rămâne şi în zilele noastre un simbol feminin de curaj ce a marcat istoria României, femeie ce a luptat tot timpul pentru binele poporului. Chiar şi atunci cand i s-au adresat critici aspre, impactul ei pozitiv asupra ţării a vorbit mai tare.



Surse:
Maria, Regină a României - Wikipedia
Regina Maria - Casa Majestății Sale
Regina Maria, suverana cea mai iubită de Armata Română

Sursă imagine:
Regina Maria - Casa Majestății Sale

Limba română la microscop

Prof. Andreea Stoianovici

ȘTIAȚI CĂ ...

Utilizarea formelor de feminin în limba română ridică probleme? În numărul acesta al revistei, aducem sub microscop câteva substantive și adjective de genul feminin care se folosesc greșit, tocmai din dorința de a vorbi cât mai corect. Să nu uităm că funcția prioritară a lexicului devine aceea de a accepta sau de a crea în limbă acele forme a căror necesitate o impune evoluția societăţii.

Mulți se feresc să folosească genul feminin pentru a denumi diferite funcții pe care le dețin femeile. Deși femeile ocupă aceste funcții de o vreme îndelungată, noi folosim tot masculinul pentru a le denumi, formele specifice fiind deja acceptate. De exemplu, dacă profesorul care intră în clasă este o femeie, aceasta va fi doamna ***profesoară***, nu doamna profesor. De asemenea, dacă omul care conduce o instituție, este o femeie, aceasta va fi doamna ***directoare*** mereu. Așadar, nu ezitați să vă adresați corect doamnei *directoare* (***Stimată doamnă directoare***) sau doamnei *decane/ prodecane*. Putem folosi chiar doamna ***președintă*** atunci când contextul o cere, deoarece DOOM-ul ne permite acest lucru.

E important, totuși, să cunoaștem faptul că o femeie care este *profesor universitar* va purta acest titlu, ca în exemplul: doamna profesor universitar doctor Adriana Babeți. În limba română, toate gradele în învățământul superior au formă de masculin: doamna *lector/ conferențiar/ profesor.*

Există și câteva forme colocviale, pe care ar trebui să le evităm în contexte oficiale, cum ar fi: *ministră, primăriță* sau *doctoriță. A*ceste femei importante pentru o comunitate rămân doamna primar, doamna doctor.



Aș dori să atrag atenția și asupra adjectivelor care au forme flexionare diferite. De pildă, faimosul adjectiv *drag* are numai trei forme flexionare (d*rag-dragă-dragi-dragi*). Așadar, vom spune *fete dragi/* ***dragile mele fete****/ dragi prietene*. În schimb, vom spune ***ultimele fete****/ ultimele săptămâni*, adjectivul *ultim* având patru forme (*ultim-ultimă-ultimi-ultime*).

Nu în ultimul rând, dacă tot vine căldura, să nu uitați, fetelor, că purtăm **o rochie *roz*** (nu roză), ***mov*** (nu mova), *gri, kaki, bordo, oranj* sau *bleu*, aceste adjective fiind invariabile (au o singură formă, indiferent de genul și numărul substantivului determinat).

Vă îndemn ca pentru corectitudinea scrierii și pronunției să consultați întotdeauna noul DOOM. Acesta se găsește foarte ușor, existând varianta online: https://doom.lingv.ro/.

Întrucât problema tendinţelor în limba română este mereu actuală, prin articolul de faţă am încercat să delimitez doar unele aspecte de actualitate, neputând avea pretenţia exhaustivităţii.

Sursă fotografie:
https://www.libris.ro/doom-3-dictionarul-ortografic-ortoepic-si-UNE978-606-704-935-0--p27287421.html?srsltid=AfmBOoplaL46hBDdjISrj8np1CyxnJj4GxwgOpDmkyJzlLY9BiYKeGad



LTCD Voice – unde gândurile prind glas



- Vocea Liceului în Mediul Digital: 29
- Chipuri noi: 31
- Vocea școlii: 33
- ExtraEdu: 41
- Printre pagini: 43
- Filme cu sens: 45
- Din seria de jocuri: 49
- Zoom pe talent: 51
- Eleva de astăzi, femeia de mâine: 57
- Atelierul de scris: 59
- LTCD Voice: Ce e nou în școala noastră : 61
- eTwinning – portalul LTCD către un viitor european digital: 63
- Colțul legal: 65



Vocea generației noastre



ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Vocea Liceului pe INSTAGRAM: @ltcd.life

Daria Gîrjan, clasa a X-a SN

Într-o lume în care informaţia circulă rapid, iar comunicarea se mută tot mai mult în mediul online, liceul nostru este prezent acolo unde sunt şi elevii: pe Instagram. Contul oficial @ltcd.life a devenit, în timp, un spaţiu digital activ, dinamic şi reprezentativ pentru comunitatea noastră şcolară.

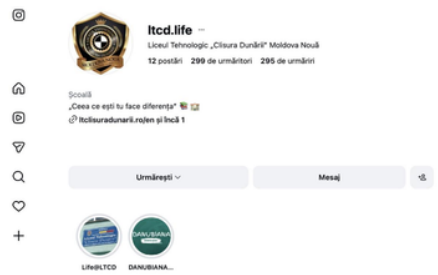
Pe această pagină, sunt publicate constant noutăţi importante, anunţuri, informaţii despre activităţi şi proiecte, dar şi momente surprinse din viaţa de zi cu zi a liceului. Fie că este vorba despre rezultate la concursuri, evenimente culturale, activităţi extracurriculare sau iniţiative ale elevilor, toate îşi găsesc locul în feedul nostru.

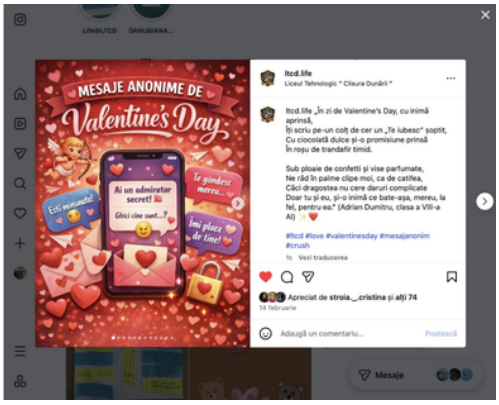
Unul dintre cele mai apreciate proiecte recente a fost seria specială dedicată Săptămânii Îndrăgostiţilor. Postările tematice au adus un plus de culoare şi energie în mediul online al şcolii, punând accent pe mesaje pozitive, apreciere şi spirit comunitar. Elevii au interacţionat activ, au distribuit postările şi au contribuit la atmosfera caldă şi entuziastă care a caracterizat acea perioadă. Această serie a demonstrat cât de important este să celebrăm nu doar performanţele academice, ci şi relaţiile frumoase şi solidaritatea dintre noi.

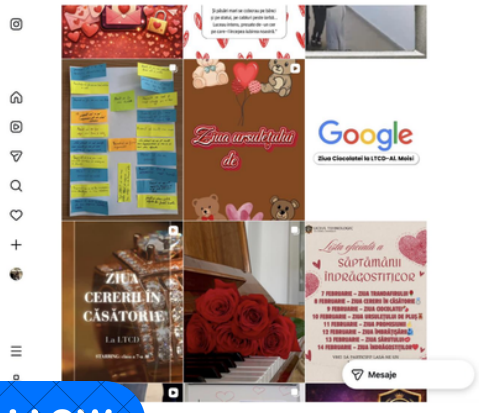
Contul liceului nu este doar o pagină de informare, ci un spaţiu al comunităţii noastre. Este locul unde fiecare elev poate rămâne conectat la tot ceea ce se întâmplă în liceu şi unde poate descoperi iniţiative noi, oportunităţi şi momente speciale.

Vă invităm pe toţi să urmăriţi contul @ltcd.life, să apreciaţi, să distribuiţi şi să fiţi parte activă din povestea noastră online. Împreună putem face ca vocea liceului nostru să fie auzită şi mai puternic!









ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Chipuri Noi: Clasa a IX-a Turism

ltcd_voice

Ce reprezintă o clasă din filiera tehnologică? Pentru mulţi, poate însemna profilul la care un elev a ajuns pentru că nu a avut media necesară admiterii la un profil teoretic. Există şi asemenea situaţii! Însă pentru majoritatea elevilor acestei clase, profilul TURISM este sinonim cu oportunitatea de a studia ceea ce ne place, de a ne asigura pregătirea de specialitate care să ne deschidă multiple căi spre viitor!

Suntem încrezători că la finele acestor patru ani de liceu avem mari posibilităţi de a ne găsi un loc de muncă într-o ramură economică în plină dezvoltare, avem şansa de a ne deschide propria afacere ţinând cont de potenţialul turistic al zonei noastre şi, nu în ultimul rând, în calitate de ghizi turistici, putem călători în diferite locuri de pe glob, cunoscând alte ţări, alţi oameni, alte tradiţii.

Conştienţi că pentru a ne concretiza dorinţele trebuie să ne pregătim în mod constant, acordăm atenţie tuturor disciplinelor, astfel încât să ne dezvoltăm competenţele de comunicare în limba maternă şi în limbile de circulaţie internaţională, să dobândim cât mai multe informaţii geografice şi istorice despre locurile pe care le-am putea vizita sau în care am putea munci, să ne dezvoltăm o gândire şi un bagaj de cunoştinţe util pentru viitorul nostru.

În ceea ce priveşte colectivul clasei noastre, în cele aproximativ şase luni de când suntem împreună am reuşit să legăm prietenii, să ne sprijinim unii pe alţii, să apreciem calităţile fiecăruia dintre noi. Şi, dacă e să ne punem în evidenţă calităţile, acestea sunt multiple: avem colegi talentaţi la desen (Adnana, Ana Maria, Daria), la muzică (Bogdana, Eli, Eunice, Iosua), la dans (Bogdana, Natalia), la sport (Iosua, Mădălin, Marco), avem colege pasionate de make-up (Izabela, Maya).

Poate că nu întotdeauna răspunsurile noastre la lecţii sunt pe măsura aşteptărilor domnilor profesori, dar ne străduim, de aceea relaţia noastră cu cadrele didacrice este una bună, bucurându-ne de aprecierea acestora, iar noi, la rândul nostru, asigurându-i de respectul şi de preţuirea noastră.

Sub coordonarea doamnei diriginte, prof. Albu Doina, şi a şefei clasei, Raluca Butnaru, ne implicăm în activităţile extraşcolare, în activităţile de voluntariat, pentru că ne dorim să fim o prezenţă activă în viaţa şcolii!

Concluzionând, clasa a IX-a TURISM se caracterizează prin:

TALENT
UNITATE
RESPECT
INIŢIATIVĂ
SERIOZITATE
MOTIVAŢIE.

bobo.__0

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Femeia care inspiră - Claudia Iulia Mărculescu

Interviu realizat de Maria Olariu, clasa a X-a SN

ltcd_voice

Avem privilegiul de a descoperi câteva gânduri ale unei femei-lider remarcabile: doamna noastră directoare, Mărculescu Claudia. Dincolo de rigoarea funcției și de respectul neclintit pentru reguli, dumneaei rămâne diriginta care mi-a ghidat pașii prin lecții de viață, dar și de religie. Am descoperit în spatele biroului un mentor prietenos și plin de înțelegere, deschis spre a împărtăși o bucățică din sufletul școlii noastre. Vă invităm să cunoașteți omul care transformă regulile în repere de caracter.

1. Activitatea dumneavoastră îmbină armonios vocația didactică, leadershipul și implicarea în proiecte educaționale și artistice. Cum ați descrie, în cateva cuvinte, parcursul care v-a format ca om și lider în educație?

Parcursul meu s-a construit firesc, din interiorul comunității care m-a format. Primii doisprezece ani de școală i-am parcurs în aceeași instituție în care astăzi am responsabilitatea de a fi director – un spațiu care mi-a oferit nu doar educație, ci repere, modele și un profund sentiment al apartenenței. Această continuitate m-a învățat ce înseamnă responsabilitatea față de oameni și față de școală. Formarea universitară, prin studiile de teologie și litere – limba română, mi-a consolidat vocația pentru educație, pentru cuvânt, valori și leadership bazat pe dialog, empatie și asumare. Toate aceste etape m-au format ca om și ca lider, cu respect pentru tradiție, dar și cu deschidere către inovație.

2. Sunteți, în același timp, vocea de la catedră și forța decizională din biroul de management. Cum se hrănesc aceste două roluri unul pe celălalt și cum reușiți să nu lăsați „directorul" să eclipseze „profesorul" ?

Pentru mine, profesorul este esența, iar directorul este o misiune. Tot ceea ce ține de decizie, strategie și management se hrănește din experiența directă de la catedră și din relația vie cu elevii. Sala de clasă mă ține conectată la realitate, la nevoile reale ale copiilor și ale colegilor mei, iar acest contact permanent mă ajută să iau decizii echilibrate și oneste.

Nu las „directorul" să eclipseze „profesorul" pentru că nu mă definesc prin funcție, ci prin relațiile pe care le construiesc. Cred că autoritatea autentică vine din exemplul personal, din empatie și din capacitatea de a asculta. Atâta timp cât rămân prezentă la catedră și deschisă ca om, rolul de director devine un instrument în slujba educației, nu un scop în sine.

ltcd_voice

5. Care a fost momentul în care v-ați simtit cea mai mândră de ipostaza dumneavoastră de femeie-lider, nu prin prisma unei diplome, ci a unei schimbări reale produse în comunitatea școlară?

Cele mai puternice momente de mândrie nu au legătură cu diplomele sau funcțiile, ci cu oamenii. M-am simțit cu adevărat mândră de ipostaza mea de femeie-lider atunci când am văzut generațiile de elevi cărora le-am fost diriginte crescând, alegându-și drumurile și reușind în meseriile pe care le-au iubit. Atunci când aud că foștii mei elevi performează, sunt împliniți și își asumă cu demnitate rolul lor în societate, simt că munca mea a avut sens.

O împlinire aparte este atunci când îi văd întorcându-se în comunitate, dorind să construiască, să dea mai departe ceea ce au primit. În acele momente înțeleg că rolul meu nu a fost doar să predau sau să coordonez, ci să însoțesc, să susțin și să cred în ei chiar și atunci când poate nu o făceau. Pentru mine, aceasta este esența leadershipului feminin: grija discretă care rodește în timp și schimbă, cu adevărat, o comunitate.

6. Vi se pare că există o intersecție subtilă între sensibilitatea artistică și abordarea rațională, ținând cont că sunteți coordonatorul trupei de teatru a școlii noastre?

Sensibilitatea artistică și abordarea rațională nu se exclud, ci se completează profund. Arta este cea care scoate la suprafață ce este mai frumos în om – emoția, adevărul, capacitatea de a se exprima și de a se conecta cu ceilalți. Prin teatru, elevii învață să se asculte, să se pună în locul celuilalt și să își înțeleagă propriile trăiri. Această dimensiune artistică aduce echilibru și profunzime și în zona decizională. Rațiunea oferă structură și direcție, dar arta dă sens și umanitate. Ca lider și profesor, simt că teatrul mă ajută să privesc oamenii dincolo de roluri și funcții, iar această perspectivă se reflectă în modul în care construim relații, luăm decizii și creăm un climat educațional autentic.

ltcd_voice

3. Dacă ar fi să vorbim despre vulnerabilitate, credeți că un lider modern își permite să fie vulnerabil în fața echipei sale? Cum gestionați momentele de dificultate/incertitudine ?

Cred, cu tărie, că un lider modern își permite să fie vulnerabil, pentru că vulnerabilitatea autentică apropie oamenii și construiește încredere. A fi vulnerabil nu înseamnă să transmiți nesiguranță, ci să ai onestitatea de a recunoaște că nu deții întotdeauna toate răspunsurile. În fiecare om există momente de îndoială sau nesiguranță, iar liderii nu fac excepție.

În astfel de momente, respir adânc, îmi ordonez gândurile și mă întorc la valori, la oameni și la scopul comun. Dialogul cu echipa și capacitatea de a căuta soluții împreună transformă incertitudinea într-o resursă de creștere. Cred că forța unui lider nu stă în absența dificultăților, ci în calmul, claritatea și echilibrul cu care le traversează.

4. Ați ocupat anterior funcția de coordonator de programe și proiecte educative. Cum modelează acest background tehnic și strategic modul în care o femeie-lider abordează astăzi dezvoltarea instituțională și atragerea de noi oportunități pentru școală?

Experiența de coordonator de programe și proiecte educative mi-a oferit o perspectivă clară asupra modului în care se construiește dezvoltarea instituțională pe termen lung: prin planificare, colaborare și adaptabilitate. Astfel am învățat să privesc școala ca pe un organism viu, care are nevoie de direcție, dar și de flexibilitate.

Ca femeie-lider, cred într-un mod de a conduce care pune accent pe empatie, echilibru și perseverență. Dezvoltarea instituțională nu este, pentru mine, doar o strategie, ci o responsabilitate față de comunitate și față de viitorul copiilor. Atragerea de noi oportunități pentru școală vine firesc atunci când există coerență, deschidere și dorința sinceră de a construi împreună, pas cu pas, un spațiu educațional în care fiecare se simte valorizat.

ltcd_voice

7. Dacă v-ați întâlni cu varianta dumneavoastră de la începutul carierei, ce i-ați șopti la ureche despre drumul care o așteaptă?

I-aș șopti să-și ia un stoc generos de calm, un strop de umor și pantofi comozi pentru drum lung. Să nu se sperie când va avea impresia că nu știe tot — pentru că nimeni nu știe. Și să aibă încredere: va ieși bine, mai ales dacă nu uită să rămână om.

8. Dacă scoala noastră ar fi o poveste scrisă de dumneavoastră, care ar fi numele capitolului în care ne aflăm? Dar al următorului capitol?

Capitolul în care ne aflăm acum l-aș numi „Consolidare și coerență" – o etapă în care punem ordine în procese, stabilizăm echipa și construim o direcție clară pentru școală, cu accent pe calitatea actului educațional.

Următorul capitol l-aș intitula „Îndrăzneala de a crește" – un capitol al deschiderii, al curajului de a visa mai mult, de a crea oportunități noi pentru elevi și de a transforma școala într-un spațiu viu, care inspiră și modelează viitorul.

9. Dacă ar fi să alegeți un singur lucru pe care ați dori să îl lăsați în urmă- ca amprentă personală- care ar fi acela și cum ați vrea să fie resimțit de cei care fac parte din această școală?

Mi-aș dori să las în urmă un sentiment: acela că în această școală oamenii contează. Că elevii au fost văzuți și încurajați, profesorii respectați și ascultați, iar comunitatea primită cu deschidere. Aș vrea ca amprenta mea să fie resimțită printr-un climat de încredere, echilibru și normalitate, în care fiecare să simtă că poate crește.

Dacă, peste ani, cineva va spune că aceasta a fost o școală în care s-a lucrat serios, dar cu suflet, atunci voi ști că mi-am împlinit misiunea.

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Eleva de ieri, femeia de astăzi - Alexandra Torma

Interviu realizat de Maya Popovici, clasa a VIII-a AI

ltcd_voice

Bună! Mă numesc Maya Popovici, sunt elevă în clasa a VIII-a şi am o mulţime de întrebări în ceea ce priveşte viitorul meu: ce meserie să aleg? ce profil ar fi mai potrivit la liceu? Luând o pauză de la testele de română şi de matematică, m-am gândit să stau de vorbă cu o femeie care a trecut deja prin toate aceste etape.

Aşadar, astăzi sunt alături de Alexandra Torma, o femeie antreprenor de succes, pe care vreau s-o întreb nu doar despre viaţa de antreprenor şi reuşitele profesionale, ci şi despre rolul pe care şcoala – aceeaşi la care învăţ eu acum – l-a jucat în formarea femeii şi mamei care este ea astăzi.

Mulţumesc că ai acceptat să îmi răspunzi la câteva întrebări!

1. Mie îmi plac foarte tare asocierile, aşa că te întreb şi pe tine: dacă şcoala ta ar fi fost o melodie, ce s-ar fi auzit în boxe?

Pentru mine, anii de liceu au sunetul piesei „A New Day Has Come" – Celine Dion. În clasa a XII-a am organizat Balul Bobocilor, iar defilarea participanţilor s-a făcut pe această melodie. De fiecare dată când o ascult, retrăiesc emoţia perioadei din liceu.

2. Fiecare generaţie are micile ei "tradiţii neoficiale". Ce experienţă inedită din liceu ţi-a rămas întipărită în minte?

O „tradiţie neoficială" din liceu a fost chiulul de miercuri, la prima oră, când aveam matematică. Nu era ceva planificat oficial, dar aproape de fiecare dată se forma acelaşi „grup de rezistenţă". Ne întâlneam la suc la Yugo Park Place (actualul Centru Multicultural), râdeam, povesteam şi ne duceam la a doua oră ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Nu era despre chiul, ci despre complicitatea şi prietenia care ne-au legat atunci.



ltcd_voice

7. A existat un mentor care ţi-a influenţat modul de a gândi sau alegerea carierei?

Modul meu de a gândi este modelat, în primul rând, de mama mea. De la ea am învăţat echilibrul, responsabilitatea şi puterea de a merge mai departe indiferent de situaţie.
Din punct de vedere profesional, cred că fiecare profesor şi-a lăsat amprenta asupra mea. Fiecare, prin felul de a preda, prin exigenţă sau prin încurajare, a contribuit la formarea mea. Pe această cale, aş dori să le mulţumesc şi să-i asigur de respectul meu.

8. Cum te-au ajutat experienţele din liceu – şcolare şi extraşcolare - să îţi conturezi încrederea în sine şi reziliența de care dai dovadă acum?

Nu am depins niciodată decât de forţele mele proprii. Experienţele din liceu m-au învăţat să îmi asum atât reuşitele, cât şi greşelile. Fiecare provocare m-a făcut mai puternică.

9. Care este realizarea profesională de care eşti cea mai mândră în acest moment şi cum se leagă ea de „visurile" pe care le aveai pe băncile şcolii? Dar cea mai mare realizare personală a ta de până acum?

Visurile mele mă duceau spre o redacţie sau către culisele unei televiziuni. Jurnalismul era visul meu. Totui, timpul m-a dus pe o altă traiectorie profesională, nu total diferită, păstrând pasiunea pentru comunicare. Astăzi, manageriez departamentul de marketing al companiei AUTO ALEX, iar faptul că pot contribui la dezvoltarea unui brand puternic este o împlinire profesională.
Cea mai mare realizare personală rămâne familia mea. Echilibrul, sprijinul şi dragostea de acasă sunt adevărata măsură a împlinirii mele.

10. Cum defineşti succesul astăzi, comparativ cu modul în care îl vedeai atunci când erai elevă?

În şcoală, succesul înseamnă note bune. Astăzi succesul înseamnă muncă, implicare, dedicare şi capacitatea de a construi ceva durabil. Înseamnă să laşi în urma ta ceva bun.



ltcd_voice

3. Care era locul tău preferat din liceu, unde simţeai că poţi fi tu însăţi, departe de rigoarea orelor de curs?

Holul din zona scărilor elevilor, la etajul al doilea, era locul nostru. Acolo ne adunam, ne întâlneam cu ceilalţi colegi şi, pentru câteva minute, uitam de rigoarea orelor. Era spaţiul nostru de libertate.

4. Ştiu că ai fost colaborator al revistei şcolii în timpul liceului. Cum a început aventura ta în colectivul de redacţie al acesteia şi cum ţi-a rămas în amintire acea experienţă?

În liceu, am fost implicată în activităţi extraşcolare, iar revista şcolii a fost una dintre cele mai frumoase experienţe. Împreună cu prietena şi colega mea, Laura Străin, am scris primul articol. Ne ocupam de interviuri prin liceu. A fost începutul unei pasiuni care m-a învăţat să ascult, să pun întrebări şi să dau valoare poveştilor oamenilor.

5. Dacă ai citi astăzi un articol scris de liceana Alexandra, ce crezi că i-ai spune acelei tinere jurnaliste?
I-aş spune să aibă şi mai mult curaj. Să citească mai mult, să scrie mai mult, să aibă încredere în vocea ei şi să nu se teamă dacă drumul nu va fi exact aşa cum îl vede. Mi s-a adeverit că viaţa ştie mai bine unde trebuie să ajungem.

6. Privind în urmă, ce abilitate dobândită în liceu îţi este utilă şi astăzi în viaţa profesională?

Liceul mi-a format simţul responsabilităţii şi abilităţile de organizare. Am învăţat că seriozitatea şi consecvenţa fac diferenţa, indiferent de domeniul în care alegi să activezi.



ltcd_voice

11. Cum este să păşeşti din nou pe holurile şcolii, de data aceasta prin prisma experienţelor fiicei tale?

Astăzi păşesc din nou pe holurile şcolii prin prisma fiicei mele. Trăiesc alături de ea emoţiile, bucuriile şi provocările. Este o reîntoarcere în timp, interesantă.

12. Ce sfat de „fostă elevă" i-ai dat fiicei tale, Alina, când a început ciclul gimnazial?
"Repetiţia este mama învăţăturii" şi „după muncă vine şi răsplata." Să creadă în ea, în puterea disciplinei şi a sacrificiului.

13. Există momente în care te regăseşti în reacţiile sau pasiunile fiicei tale? Cum gestionezi acest amestec de amintiri proprii cu realitatea generaţiei actuale de tineri?

Uneori mă regăsesc în reacţiile şi emoţiile ei. Cred că generaţia actuală vine cu provocări diferite, dar şi cu oportunităţi extraordinare. Încerc să îi ofer sprijin şi libertatea de a-şi construi propriul drum, fără a proiecta (foarte mult) asupra ei aşteptările mele, cel puţin, asta îmi doresc. Rolul nostru, ca părinţi, este să fim sprijin şi echilibru. Încerc să fiu ghid, nu să-i trasez limitele pe care, poate, noi le-am avut ca şi generaţie din trecut.

Liceul a fost începutul multor lucruri pentru mine. Acolo am crescut, am visat şi am învăţat lecţii care m-au însoţit toată viaţa. Anul acesta se împlinesc 20 de ani de la absolvire şi, cu siguranţă, ne vom organiza să ne revedem. Va fi frumos să ne întâlnim din nou în clasa de Matematică-Informatică de la etajul 2 şi să ne amintim, alături de domnul diriginte Mirce Miloslavevici şi toţi profesorii noştri, măcar pentru o zi, cum eram atunci.



ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Generația care se implică - Andreea Țundrea - absolventă LTCD

Interviu realizat de Maria Olariu, clasa a X-a SN, ambasadoarea Clubului 4Life-LTCD

ltcd_voice

Anul 2022 a venit cu o noutate pentru şcoala noastră, Clubul 4Life-LTCD, care s-a alăturat marii comunităţi For Life din ţară, iniţiată în judeţul nostru de profesorul de matematică Ovidiu Bădescu. Scopul comunităţii, fundamentată pe implicare voluntară, este crearea unui spaţiu în care elevii, părinţii, profesorii, antreprenorii etc, să se ajute reciproc pentru dezvoltarea competenţelor necesare adultului în secolul al XXI-lea.
Stăm de vorbă cu Andreea Ţundrea, absolventă a Liceului Tehnologic „Clisura Dunării" din Moldova Nouă, într-o clasă de Matematică-Informatică, promoţia 2023, în prezent studentă în anul III la Facultatea de Drept din cadrul Universităţii de Vest din Timişoara, specializarea Drept European şi Internaţional. Implicată activ în proiecte de voluntariat încă din liceu, Andreea a fost liderul grupului de elevi voluntari din cadrul Clubului 4LIFE-LTCD şi voluntar al Casei de Cultură din Moldova Nouă. Astăzi ne povesteşte ce a însemnat pentru ea proiectul FOR LIFE şi cum a contribuit la formarea ei, atât profesional, cât şi uman.



ltcd_voice

1. Îţi mai aminteşti momentul în care ai decis să te înscrii în proiectul FOR LIFE? Ce te-a atras cel mai mult în ideea de a lucra cu cei din jurul tău?
Da, îmi amintesc foarte bine acel moment. A fost o decizie luată din dorinţa de a depăşi rutina obişnuită şi de a mă implica într-un mod real în ceea ce se întâmplă în jurul meu. Am participat chiar de la prima activitate, un atelier de autocunoaştere, coordonat de doamna dirigintă Lăcrimioara Ziman, cea care a avut iniţiativa înfiinţării Clubului 4Life-LTCD.
M-a atras ideea de a face parte dintr-un grup activ, care nu se limitează la intenţii, ci îşi asumă iniţiative concrete şi urmăreşte să producă o schimbare vizibilă în comunitate.
Pentru mine, FOR LIFE nu a însemnat simpla participare la activităţi, ci implicare autentică, responsabilitate şi consecvenţă. Am apreciat faptul că lucram cu oameni diferiţi, că învăţam din perspective variate şi că puteam contribui în mod concret la proiecte cu impact în oraşul nostru.
Am participat şi la Weekendurile FOR LIFE, unde invitaţi din domenii diferite au împărtăşit, în cadrul întâlnirilor „Poveşti de succes", experienţele lor profesionale şi personale. De la fiecare am învăţat lucruri valoroase despre parcursuri diferite de viaţă, ceea ce a transformat aceste întâlniri într-o adevărată bibliotecă vie. Experienţa a avut un impact şi mai mare pentru mine, deoarece am fost coordonator în organizarea primului Weekend FOR LIFE, context în care am înţeles concret cât de importantă este organizarea, colaborarea şi responsabilitatea în realizarea unui proiect reuşit.
Am privit voluntariatul ca pe un cadru de formare personală şi profesională, un spaţiu în care îţi dezvolţi capacitatea de organizare, colaborare şi asumare a responsabilităţii. A fost o experienţă care m-a ajutat să înţeleg mai bine dinamica unei comunităţi şi diferenţa dintre a avea intenţii bune şi a acţiona concret.

ltcd_voice

2. Crezi că voluntariatul este important într-un oraş mic, unde oportunităţile par uneori limitate?
Într-un oraş mic, voluntariatul nu este doar important, ci esenţial. Tocmai pentru că oportunităţile pot părea limitate, implicarea civică devine un catalizator al dezvoltării personale şi colective. În astfel de comunităţi, fiecare iniţiativă contează, iar impactul este mult mai vizibil şi mai personal. Voluntariatul le oferă tinerilor ocazia de a creşte, de a se descoperi şi de a-şi valorifica potenţialul prin iniţiative proprii.
Activităţile organizate de Clubul 4LIFE-LTCD au demonstrat constant că implicarea aduce oamenii împreună şi consolidează un sentiment autentic de comunitate. Prin astfel de iniţiative, oraşul devine mai activ, mai conectat şi mai deschis către schimbare.

3. Ai fost ambasadoarea grupului. Ce a însemnat această responsabilitate pentru tine şi cum ai reuşit să îi motivezi pe ceilalţi voluntari? Care sunt calităţile necesare unui ambasador al comunităţii 4LIFE-LTCD?
La început, nu am avut o funcţie propriu-zisă, dar în timp am ajuns liderul grupului de elevi voluntari. Pentru mine, această responsabilitate a însemnat seriozitate, organizare şi capacitatea de a gestiona dinamica unui grup divers.
Am înţeles că respectul şi implicarea se câştigă prin consecvenţă şi prin exemplul propriu. Nu poţi cere implicare dacă tu însuţi nu te implici. De aceea, am încercat să fiu mereu prezentă, organizată, să ascult ideile celorlalţi şi să creez un climat de încredere în care fiecare să se simtă valorizat.
Cred că un ambasador al comunităţii 4LIFE-LTCD trebuie să fie empatic, coerent în acţiuni, perseverent şi capabil să inspire prin propriul comportament, nu doar prin cuvinte.

4. Cum ai reuşit să le câştigi încrederea celor care erau mai retraşi sau mai timizi?
Prin răbdare şi prin exemplu. Nu am forţat pe nimeni să se implice mai mult decât se simţea confortabil. Am încercat să le ofer sarcini potrivite, să îi implic treptat şi să le arăt că fiecare contribuţie este importantă şi relevantă pentru echipă.
Atunci când cineva simte că poate avea un rol real şi că aportul său contează, încrederea începe să se construiască natural.

ltcd_voice

5. Există vreo abilitate dobândită în FOR LIFE pe care o foloseşti acum la facultate?
Da, cu siguranţă. FOR LIFE m-a ajutat să dezvolt abilităţi esenţiale pe care le valorizez acum la facultate. Am învăţat să mă exprim clar în faţa unui grup, să îmi susţin argumentele cu încredere, să gestionez timpul şi să coordonez activităţi împreună cu ceilalţi.
Participarea la diverse proiecte mi-a stimulat creativitatea, a consolidat spiritul critic şi mi-a dezvoltat capacitatea de a colabora constructiv cu persoane din medii diferite, competenţe extrem de utile atât în activităţile academice, cât şi în formarea mea profesională.

6. Crezi că un bun jurist are nevoie de experienţa în voluntariat pentru a înţelege mai bine latura umană a legii?
Cred că voluntariatul nu este obligatoriu, dar este extrem de valoros pentru formarea unui jurist. Legea nu înseamnă doar articole sau norme, ci oameni reali, situaţii concrete şi relaţii complexe. Experienţa în voluntariat te pune în contact direct cu realitatea comunităţii, cu nevoile şi dificultăţile oamenilor şi dezvoltă empatia, răbdarea şi capacitatea de a înţelege perspective diferite, calităţi esenţiale pentru un bun profesionist în drept.
Pentru mine, implicarea în proiecte precum „Inimă lângă inimă, copii lângă bunici" sau „Ajutor pentru Ucraina" a fost o lecţie despre responsabilitate socială, discernământ şi modul în care implicarea concretă poate produce diferenţe reale în comunitate. Astfel, voluntariatul nu doar completează pregătirea teoretică, ci oferă perspectiva umană necesară pentru a aplica legea cu înţelegere şi echilibru.

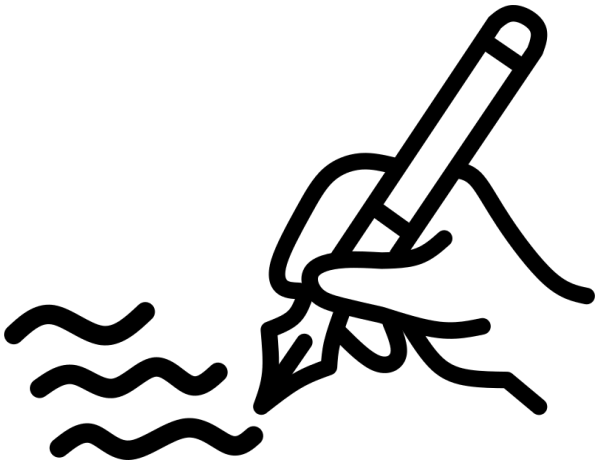
7. Cum te-a schimbat pe tine, ca om, perioada petrecută în acest proiect?
M-a făcut mai responsabilă şi mai sigură pe mine. M-a învăţat să îmi asum iniţiative şi să duc lucrurile până la capăt. Momente precum organizarea activităţilor de 1 Iunie, unde am contribuit la pregătirea jocurilor pentru copii, vânătoare de comori, ateliere de face-painting, puzzle şi creativitate; sau zilele dedicate Dunării, cu competiţii şi expoziţii, mi-au arătat cât de mult contează munca în echipă. Zâmbetul oamenilor la finalul fiecărui eveniment a fost cea mai mare confirmare că ceea ce facem are impact.

8. Mulţi elevi spun că „nu au timp" pentru voluntariat. Tu cum ai reuşit să echilibrezi şcoala cu activităţile de voluntariat?
Echilibrul între şcoală şi voluntariat a fost rezultatul unei planificări riguroase şi al prioritizării clare. Voluntariatul nu m-a împiedicat să-mi duc la bun sfârşit responsabilităţile academice, dimpotrivă, m-a ajutat să-mi structurez timpul mai eficient şi să fiu mai organizată. Am învăţat că atunci când faci ceva în care crezi şi care te motivează, găseşti timpul necesar pentru a te implica.

ltcd_voice









Liked by **bobo.__0** and **others**

Curaj, inițiativă și responsabilitate - Maria Olariu, vocea elevilor

Interviu realizat de Bogdan Cânpeanu, Clasa X-a SN

ltcd_voice

Şcoala noastră este renumită pentru performanţele elevilor la diverse concursuri, olimpiade sau proiecte. O elevă foarte implicată în astfel de activităţi este Maria Olariu, colega mea încă din ciclul primar. Ea este implicată în aceste activităţi din gimnaziu şi a reuşit să obţină rezultate de fiecare dată. Pe lângă toate acestea, Maria deţine câteva funcţii importante la noi în şcoală. După răspunsurile la următoarele întrebări, o veţi cunoaşte mult mai bine.

1. Din punctul meu de vedere, a fi Preşedinta Consiliului Elevilor al şcolii noastre este o responsabilitate foarte mare. Ce înseamnă, pentru tine, acest rol, în ce constă acesta şi cum se simte să ocupi o funcţie atat de mare?

Pentru mine, funcţia de Preşedinte al Consiliului Elevilor înseamnă să fiu puntea dintre elevi şi conducerea şcolii, pilonul central care asigură echilibrul şi continuitatea întregului mecanism organizaţional al elevilor, vocea care să îi reprezinte. În acelaşi timp, această funcţie presupune o responsabilitate mare, aceea de a asculta nevoile colegilor mei, de a le transforma în iniţiative concrete, respectiv de a contribui la crearea unui mediu şcolar echitabil. Activitatea mea constă în: reprezentare (particip la şedinţele Consiliului Judeţean al Elevilor, reprezentând colectivul Liceului Tehnologic „Clisura Dunării"), coordonare (lucrez îndeaproape cu liderii claselor pentru a identifica probleme sau iniţiative), management şi mediere. Nu este doar o funcţie, ci şi un titlu câştigat prin perseverenţă, diplomaţie, iscusinţă, dar şi curaj. Poziţia pe care o deţin îmi oferă posibilitatea de a aduce schimbări pozitive, de a încuraja implicarea elevilor în viaţa şcolii şi de a demonstra că vocea tuturor contează.

ltcd_voice

2. Pe lângă funcţia de reprezentant al elevilor, mai ocupi şi rolul de Ambasator al proiectului de voluntariat For Life. Ce semnifică acest rol, ce atribuţii ai având această funcţie şi cum contribuie această experienţă la dezvoltarea ta pe plan social, dar şi intelectual?

A fi Ambasador al comunităţii 4LIFE-LTCD reprezintă, pentru mine, o oportunitate de a contribui la promovarea valorilor precum solidaritatea, empatia şi responsabilitatea socială. Are o însemnătate profundă, fiind intermediul prin care încerc să inspir şi alţi elevi să se implice în activităţi educaţionale extraşcolare, prin care să se dezvolte. În această calitate, atribuţiile mele constau în promovarea proiectului în rândul colegilor, mobilizarea elevilor pentru a participa la activităţile de voluntariat şi colaborarea cu echipa proiectului pentru organizarea şi desfăşurarea diferitelor iniţiative educaţionale. Pe plan social, m-a ajutat să îmi dezvolt empatia, capacitatea de comunicare în public şi spiritul de echipă, învăţându-mă să înţeleg mai bine nevoile oamenilor din jur. Pe plan intelectual, m-a învăţat cum să îmi gestionez timpul, mi-a consolidat spiritul de iniţiativă, responsbilitatea, gândirea critică şi abilitatea de a coordona activităţi şi proiecte. În acelaşi timp, această implicare m-a făcut să conştientizez că adevărata schimbare începe prin gesturi mici, dar făcute cu dedicare şi sacrificiu.

3. În afară de aceste funcţii, eşti, de asemenea, şi Director al Departamentului de Incluziune al Grupurilor Vulnerabile şi Etnice în cadrul Consiliului Judeţean al Elevilor. În ce constă aceasta şi cum îţi manifeşti funcţia în şcoală?

Pe lângă celelalte responsabilităţi pe care le am, rolul de Director al Departamentului de Incluziune al Grupurilor Vulnerabile şi Etnice în cadrul Consiliului Judeţean al Elevilor reprezintă pentru mine o misiune foarte importantă. În cadrul acestui departament, responsabilităţile mele includ identificarea problemelor cu care se confruntă elevii care provin din grupuri vulnerabile sau minorităţi etnice, promovarea iniţiativelor care încurajează incluziunea şi colaborarea cu ceilalţi reprezentanţi ai elevilor pentru a propune soluţii şi proiecte care să contribuie la crearea unui mediu şcolar mai deschis. În şcoală, îmi manifest această funcţie prin susţinerea ideii de respect reciproc, prin încurajarea dialogului şi prin implicarea în activităţi care promovează diversitatea şi acceptarea. Spre exemplu, în cadrul Săptămânii Educaţiei Globale (17- 24 noiembrie) am participat şi am coordonat activităţi de promovare a diversităţii culturale.

ltcd_voice

4. Chiar dacă termenul de "lider" este unul mai oficial, consider că tu întruchipezi acest termen foarte bine. Ce trăsături ar trebui avute de către un lider şi cum defineşti leadershipul într-un context şcolar?

Consider că un lider ar trebui să fie, în primul rând, responsabil, empatic şi deschis cu cei pe care îi reprezintă. Un lider bun trebuie să ştie să asculte, să comunice eficient, să aibă curajul să ia decizii în numele întregului colectiv. Nu este uşor, însă satisfacţia unei reuşite este pe măsură. Într-un context şcolar, leadershipul înseamnă capacitatea de a mobiliza elevii, de a le oferi o soluţie utilă şi de a le stârni dorinţa de a se implica, iar comunicarea (ideilor, dar şi a dificultăţilor sau a nedumeririlor) este cheia succesului, din punctul meu de vedere.

5. Poziţia de lider ţi se potriveşte perfect, chiar dacă poate nu realizezi asta. Când şi cum ai conştientizat că eşti potrivită pentru a ocupa astfel de roluri?

Am realizat treptat că sunt potrivită pentru astfel de roluri, din faptul că sunt o persoană empatică, atentă, ordonată, dar mai ales când am început să mă implic activ în proiecte şi activităţi pentru elevi. Observând încrederea câtorva colegi în mine, faptul că îmi cer opinia şi că îmi susţin iniţiativele pe care le propun, am înţeles că pot avea un impact real în comunitatea şcolară. Probabil că prima experienţă de lider pe care am avut-o a fost când, în clasa a V-a, am fost numită, în urma alegerilor, reprezentantul clasei. Dacă m-aş întâlni cu varianta mea din trecut, aş fi mândra de progresul dobândit şi sunt recunoscătoare pentru curajul pe care l-am avut în acel moment în care, involuntar, mi-am descoperit pasiunea pentru leadership. Experienţele pe care le-am acumulat în diferite funcţii de reprezentare m-au ajutat să îmi dezvolt abilităţile de comunicare şi coordonare. Prin aceste roluri îmi pot valorifica şi promova aptitudinile, pot demonstra cine sunt, de fapt.

6. Ai participat şi participi în continuare la numeroase olimpiade şi concursuri. Care sunt cateva concursuri şi olimpiade la care ai participat şi cum reuşeşti să te pregăteşti pentru un număr atât de mare de activităţi?

Încă din ciclul primar, admir persoanele care au curajul să încerce. Aşa că mi-am propus şi eu să încerc să fructific cunoştiinţele mele spre un alt nivel. De-a lungul anilor, am participat la Olimpiada de Limba şi Literatura Română, plasându-mă de fiecare dată în clasament (în clasa a VII-a ajungând la faza naţională, vizitând Iaşiul), în clasa a VIII-a am participat la Concursul Naţional de Creaţie Literară „ Ion Creangă" (unde am obţinut premiul al II-lea); am participat la Concursul Interjudeţean „ Matematica- ştiinţă şi limbă universală" unde am obţinut Premiul al II-lea şi mentiune pe categorii diferite, simultan; la Concursul Naţional de Matematică Aplicată „ Adolf Haimovici" unde anul acesta am obţinut locul I la nivel judeţean, iar anul trecut locul al doilea; Concursul „ Lider European" unde, datorită muncii în echipă am obţinut a 10-a poziţie , cu 252 echipe participante şi nu în ultimul rând, participarea la Etapa Naţională a Concursului de Cultură şi Civilizaţie a fost fructuoasă, obţinând locul al III-lea.

ltcd_voice

7. Pe lângă olimpiade şi concursuri, eşti implicată şi în foarte multe proiecte şi activităţi extrascolare. Care sunt acestea, în ce constau ele şi ce rol ocupi în realizarea lor?

Îmi place să am un program solicitant, deoarece consider că efortul duce la progres. Aparţin Centrului Judeţean de Excelenţă la matematică şi biologie, sunt membru al trupei de Teatru LTCD, sunt pasionată de poezie (publicând câteva creaţii personale în Ediţia a V-a a antologiei de versuri cu autori din Clisura Dunării), am participat la proiectul de regizie pentru scurtmetraj BOOVIE- unde am ocupat poziţia de regizor, iau parte la proiectul Garden M9 (în colaborare cu Universitatea Babeş-Bolyai Cluj-Napoca), revista şcolii şi altele, care mă inspiră şi mă ademenesc spre descoperirea a cât mai multor oportunităţi de educaţie distractivă.

8. Făcând exceptie de funcţiile importante pe care le ai, şi tu eşti un simplu elev al acestei şcoli, la fel ca restul copiilor. Cum îţi petreci timpul liber şi cum îţi menţii relaţiile cu prietenii sau cu cei apropiaţi?

Din punctul meu de vedere, adevăratul succes este echilibrul. Echilibrul înseamnă stabilitate şi, pentru mine, fericire. Astfel, viaţa personală este un factor foarte important în întreaga mea activitate. Timpul liber este foarte valoros pentru mine, de aceea îl petrec, cel mai des, înconjurată de oamenii care mă susţin şi mă apreciază. Pun preţ pe sinceritate, de aceea grupul de persoane cu care aleg să fiu apropiată este restrâns, deşi sunt o fire sociabilă (trăsătură care mă ajută şi in activitatea mea profesională).

9. Gestionarea timpului devine esenţială atunci când ai mai multe responsabilităţi. Care sunt strategiile care te ajută să menţii echilibrul între şcoală, proiecte şi viaţa personală?

Este normal ca timpul să zboare atunci cand faci ceea ce te pasionează. Desigur, uneori activitatea mea şcolară poate fi suprasolicitantă, însă mereu încerc să găsesc un refugiu în tot ceea ce fac. Mă motivează faptul că sunt mândra de mine la finalizarea fiecărui proiect, concurs sau a fiecărei „misiuni" îndeplinite. Echilibrul îl găsesc prin perseverenţă- nu aleg să las pe mâine ce pot face azi, dar şi fermitate- acel curaj de a refuza oferte neatrăgatoare sau suprasolicitante.

10. Privind spre viitor, în ce mod crezi că implicarea în proiecte şi iniţiative şcolare te ajută să îţi conturezi drumul?

Implicarea în proiecte şi iniţiative şcolare îmi oferă oportunitatea de a descoperi ce mă pasionează cu adevărat şi de a-mi dezvolta abilităţi importante. Prin aceste experienţe, mă descopăr. Viitorul pare înfricoşător prin ochii unui simplu elev, iar toate aceste experienţe mă formează atât pe plan personal, cât şi profesional şi mă ajută să îmi construiesc cu mai multă claritate direcţia pe care vreau să o urmez în viitor.

ltcd_voice







Liked by **bobo.__0** and **others**

ExtraEdu: Eveniment dedicat zilei de 24 Ianuarie - sărbatoare a unității și creativității în școală. Lansarea primului număr al Revistei Școlii

Maria Olariu, clasa a X-a SN

ltcd_voice

„Unirea națiunea a făcut-o.” - Mihail Kogălniceanu

În data de 23 ianuarie, în ajunul Zilei Unirii Principatelor Române, în școala noastră a avut loc un eveniment deosebit, dedicat atât acestei sărbători naționale, cât și lansării revistei școlare.

Evenimentul a debutat cu un cuvânt introductiv, prin care a fost evidențiată semnificația zilei de 24 ianuarie, dar și rolul educației în formarea noastră. În continuare, doamna directoare Claudia Mărculescu, alături de doamna Anișoara Georgevici, au transmis mesaje despre importanța implicării elevilor în proiecte educaționale și despre valoarea inițiativelor care susțin creativitatea și colaborarea.

Programul artistic a fost unul variat și captivant. Publicul a avut ocazia să urmărească un monolog emoționant despre viața școlară, interpretat de către un elev pasionat de teatru, Cânpeanu Vlad, precum și două scenete pline de energie și originalitate, pregătite de elevi din diferite clase. Elevele clasei a VII-a, Șerban Arianna, Stan Alessia și Tudose Maria, membre ale Trupei de Teatru LTCD, au oferit un moment plin de energie, umor și creativitate despre cotidianul școlar. Un moment aparte a fost și sceneta „24 ianuarie: O națiune în culise”, interpretată de elevii clasei a X-a Filologie, care a adus în prim-plan, într-o manieră artistică, contextul istoric al Unirii Principatelor Române.

Un punct central al evenimentului l-a constituit lansarea revistei școlii, un proiect care reflectă implicarea și creativitatea elevilor. Doamna profesoară Andreea Stoianovici, coordonatoarea revistei, a oferit detalii despre realizarea acesteia, prezentând punctul de pornire, scopul, rubricile, dar și tema primului număr. În continuare, elevii colaboratori și-au prezentat articolele, împărtășind idei, experiențe și perspective personale: „Ne aduce mai aproape unii de alții.” , „E mai mult decât o revistă, e despre noi.” , „Revista asta ne reprezintă pe toți.”

De asemenea, momentul poetic susținut de elevii Adrian Dumitru, Amedea Jurj și Ana Perpelea a adus o notă de sensibilitate, completând armonios atmosfera evenimentului.

Un moment special, apreciat de întregul public, a fost interpretarea muzicală la acordeon susținută de elevul Luca Stancovici. Prin talent și expresivitate, acesta a reușit să creeze o atmosferă autentică, în acord cu spiritul tradițional al zilei.

Evenimentul s-a încheiat într-un mod simbolic, prin Hora Unirii, în care participanții s-au prins împreună, celebrând unitatea, cultura și apartenența la aceeași comunitate.

Ghidul evenimentului a fost Gîrjan Daria, elevă în clasa a X-a Științe ale Naturii.

În ansamblu, activitatea a reprezentat un succes, demonstrând încă o dată importanța implicării elevilor în viața școlii și rolul educației în păstrarea, respectiv promovarea valorilor naționale. Aceasta a reunit elevi și profesori într-un cadru festiv, plin de emoție, cultură și spirit de comunitate, având totodată o relevanță importantă pentru activitatea Consiliului Școlar al Elevilor (CȘE LTCD), prin implicarea elevilor în organizare și desfășurare.

„Cum arată astăzi școala, așa va arăta mâine țara.” - Spiru Haret





bobo.__0

ltcd_voice





Liked by **bobo.__0** and **others**

Printre pagini: „O mie de săruturi” de Tillie Cole

Ioana Nedelcu, clasa a VIII-a AI

ltcd_voice

O carte este mai mult decât nişte pagini pătate cu cerneală, este o fereastră catre o lume nouă care te plimbă prin sute de sentimente. O carte ca aceasta este ,,O mie de săruturi” de Tillie Cole.

Într-o zi obişnuită, când soarele era stâpan în micul orăşel Blossom Grove din Georgia, un nou băiat pe nume Rune Kristiansen se mută împreună cu familia la casa vecină a lui Poppy Litchfield. Aceştia devin prieteni de nedespărţit şi îşi promit să rămână împreună pentru totdeauna. ,,I-am promis că nu o voi părăsi niciodată”. Aceştia experimentează primul sărut împreună, precum şi alte clipe speciale ,,Pentru totdeauna, veşnic. Tu eşti Poppy a mea!”. În sutele de pagini, Poppy, o fată sfioasă, apare în diferite ipostaze, fericită, îndragostită, onestă, chiar şi tristă, pentru că destinul a ales să le pună prietenia la încercare, despărţindu-i mii de kilometri timp de doi ani. Când acesta se întoarce, Rune era nedumerit şi o singură întrebare îl frământa: de ce sufletul lui pereche, Poppy, a rupt orice legătură cu el fără nicio explicaţie. Dar când acesta află adevăratul motiv al tăcerii, adevărata aventură începe. Relaţia lor era o luptă contra cronometru, cu cele o mie de săruturi promise atârnând de un fir de aţă.

Tema care predomină este dragostea. Din această carte, aflăm cât de puternică poate fi o femeie, ascunzând greutăţile vieţii chiar şi în faţa omului pe care îl iubeşte. Totodată, mai sunt mii de lucruri de aflat pe care vă invit să le descoperiţi chiar voi, trăind în paginile pline de emoţii.

Cartea este una înduioşătoare, palpitantă dar şi răvăşitoare. Aceasta cuprinde ipostazele unei femei de-a lungul adolescenţei, puterea unei prietenii şi iubirea. Recomand această carte pentru cei care caută o poveste care să te facă să nu îţi mai doreşti să ieşi din ea şi să simtă o avalanşă de emoţii atunci când ultimul cuvânt din poveste îşi face apariţia.

bobo.__0
Ce poveste minunată!

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Filme cu sens: The Hunger Games

Bogdan Cânpeanu, clasa a X-a SN



ltcd_voice

Filmele au devenit, pentru majoritatea, una dintre cele mai plăcute modalităţi de a ne petrece timpul liber, oferindu-ne ocazia de a evada din realitate. De-a lungul timpului, cinematografia a adus pe marile ecrane multe genuri captivante, unul dintre genurile mele preferate fiind filmele distopice, care reuşesc să prezinte viitoruri posibile intr-un mod unic. Printre producţiile care au definit acest gen se enumeră ”The Hunger Games”, primul film din seria populară de cinci filme, regizat de Gary Ross şi având în rolurile principale pe Jennifer Lawrence şi pe Josh Hutcherson.

Acţiunea filmului are loc în ţara imaginară Panem, o naţiune post-apocaliptică care este împărţită în douăsprezece districte şi Capitoliul. Ca pedeapsă pentru o revoltă eşuată, conducătorii statului au decis că fiecare district va trebui să trimită câte o fată şi un băiat între vârstele de doisprezece şi optsprezece ani drept tribut, pentru a participa în Jocurile Foamei, o luptă pentru supravieţuire, unde ultimul rămas în viaţă câştigă. Aceste jocuri sunt foarte importante, deoarece oamenii din Capitoliu le folosesc drept formă de divertisment şi relaxare, în timp ce locuitorii fiecărui district speră să nu fie selectaţi.

Odată cu venirea celei de-a 74-a ediţii a Jocurilor Foamei, Katniss Everdeen, o adolescentă din Districtul 12, jucată de Jennifer Lawrence, se oferă drept tribut pentru a participa, cu scopul de a-şi salva sora mai mică, care a fost selectată. Ea călătoreşte spre Capitoliu cu Peeta Mellark, celălalt participant din districtul ei, jucat de actorul Josh Hutcherson. Înainte de începerea Jocurilor, pentru a atrage sponsori, care îi pot ajuta în timpul evenimentului, Peeta mărturiseşte la televizor că o iubea pe Katniss, la sugestia mentorului acestora. După ce încep Jocurile şi majoritatea tributurilor se omoară la început, cei doi adolescenţi din Districtul 12 formează o echipă şi încearcă să supravieţuiască până la final.

Filmul acesta este unul dintre preferatele mele datorită poveştii foarte captivante, a felului în care vastul univers al Panemului este evidenţiat, dar şi deoarece filmul reuşeste să creeze o relaţie între audienţă şi personaje. Performanţa excelentă a lui Donald Sutherland, a preşedintelui Coriolanus Snow, antagonistul filmului, m-a făcut să prind o ură pentru personaj, prin felul în care exprimă răutatea şi brutalitatea personajului. De asemenea, Jennifer Lawrence şi Josh Hutcherson îşi joacă rolurile impecabil, reuşind să transforme personajele în cele iubite de toată lumea. Scenele cu acţiune sunt şi ele foarte bine realizate, iar suspansul de a nu şti câştigătorul până în ultimul moment adaugă excelenţă acestui film.

Filmul prezintă o idee prezentă în majoritatea filmelor distopice din acea vreme, aceea fiind ura pe care oficialii statului o aveau pentru clasele sociale sărace şi lucrurile prin care aceştia trebuie să treacă. În film, locuitorii din Districte aveau o viaţă foarte diferită faţă de cei din Capitoliu, o problemă care există şi în viaţa reală, unde unele persoane trăiesc în lux, în timp ce alţii nu au ce mânca. De asemenea, locuitorii Districtelor sunt monitorizaţi de armata preşedintelui în tot ceea ce fac, ca într-o dictatură. Diferite gesturi de revoltă sunt făcute de către tributuri în timpul Jocurilor, inclusiv Katniss participând în unele din ele, enervându-l pe Preşedintele Snow, acesta distrugând vieţile celor din Districte şi mai mult. Chiar dacă ideea de rebeliune a cetăţenilor este prezentă în mai multe filme din acest gen, acest film reuşeste să o prezinte cel mai bine.

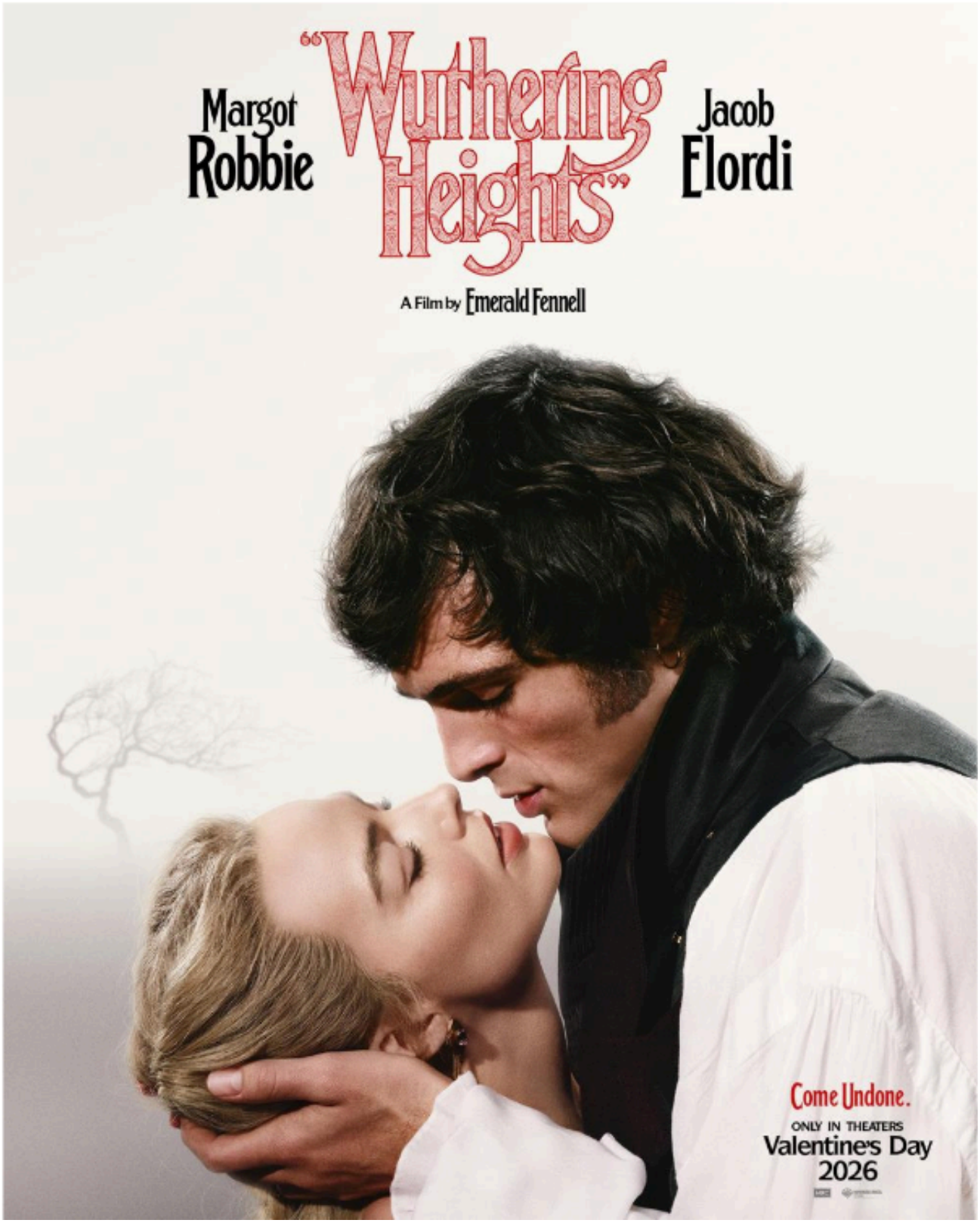
În concluzie, ”The Hunger Games” este mai mult decât un simplu film de acţiune, acesta reuşind să transmită mesaje puternice despre inegalitate socială, putere şi curajul de a lupta împotriva nedreptăţii. Povestea captivantă, personajele bine construite şi interpretările remarcabile ale actorilor transformă acest film într-o experienţă memorabilă. Recomand acest film tuturor celor care adoră universurile distopice şi poveştile care îmbină divertismentul cu reflecţia asupra societăţii în care trăim.





bobo.__0
Oare cine a scris articolul acesta...

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

La răscruce de vânturi

Daria Gîrjan, clasa a X-a SN



ltcd_voice

Adaptarea din 2026 a romanului „La răscruce de vânturi”, regizată de Emerald Fennell, reuşeşte să transforme un text canonic al literaturii clasice într-o experienţă cinematografică intensă, rafinată şi profund emoţională. Filmul nu este doar o simplă transpunere pe ecran a poveştii lui Catherine şi Heathcliff, ci o reinterpretare sensibilă, care păstrează esenţa operei lui Emily Brontë, dar o aduce mai aproape de sensibilitatea publicului contemporan.

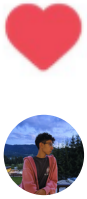
Încă de la primele cadre, atmosfera gotică este construită cu o minuţiozitate impresionantă. Peisajele vaste, bătute de vânt, devin o extensie a trăirilor interioare ale personajelor. Natura nu este doar decor, ci un personaj în sine, o forţă care amplifică pasiunea, orgoliul şi dorinţa de libertate. Imaginea filmului, atent compusă, îmbină estetica romantică tradiţională cu o energie vizuală modernă, oferind un spectacol cinematografic memorabil.

Interpretările actoriceşti se remarcă prin profunzime şi autenticitate. Margot Robbie construieşte o Catherine complexă, vibrantă, sfâşiată între convenţie socială şi impuls afectiv. Fragilitatea şi forţa se împletesc în jocul ei, conturând un personaj viu, contradictoriu şi profund uman. La rândul său, Jacob Elordi oferă un Heathcliff intens şi magnetic, dominat de pasiune şi resentiment, dar şi de o vulnerabilitate subtilă care îl face cu atât mai memorabil. Chimia dintre cei doi actori conferă poveştii o energie dramatică autentică, transformând relaţia lor într-un nucleu emoţional puternic.

Regia lui Emerald Fennell se distinge prin echilibru şi coerenţă stilistică. Fără a pierde din dramatismul specific romanului, filmul aduce o perspectivă modernă asupra temelor centrale: iubirea absolută, dorinţa de apartenenţă, conflictul dintre individ şi societate. Ritmul narativ este bine calibrat, iar construcţia tensiunii dramatice menţine spectatorul implicat până la final. Coloana sonoră completează perfect imaginea, susţinând emoţia fără a o domina, şi contribuie la crearea unei atmosfere aproape hipnotice.

Unul dintre marile merite ale acestei adaptări este capacitatea de a face accesibilă o operă clasică fără a-i dilua complexitatea. Filmul păstrează tragismul poveştii, dar îl exprimă într-un limbaj cinematografic actual, ceea ce îl face relevant pentru o nouă generaţie de spectatori. În acelaşi timp, respectul faţă de materialul sursă este evident în modul în care sunt tratate temele fundamentale ale romanului.

În concluzie, „La răscruce de vânturi” (2026) este o adaptare reuşită, care îmbină fidelitatea literară cu inovaţia artistică. Recomand, cu încredere, această producţie tuturor celor care apreciază dramele romantice profunde, ecranizările literare de calitate şi filmele cu o identitate vizuală puternică, deoarece reuşeşte să redea forţa devastatoare a iubirii într-o formă cinematografică modernă şi captivantă.

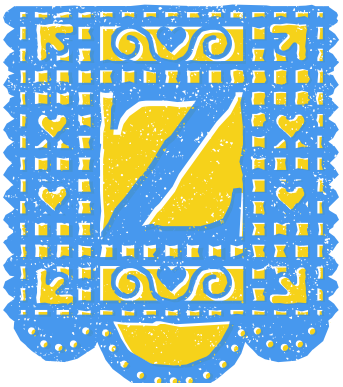


bobo.__0
Mă voi uita la film!.

ltcd_voice











Liked by **bobo.__0** and **others**

Jocuri de neratat: The Legend of Zelda

George Stoianovici, clasa a IX-a SN

ltcd_voice

Din seria de jocuri „bijuterii neobservate” face parte jocul Zelda, acesta întinzându-se pe mai multe capitole, cele mai captivante fiind: *The Legend of Zelda: Breath of the Wild* şi *The Legend of Zelda: Tears of the Kingdom*.

Din prima clipă când apeşi butonul start, povestea te introduce în lumea prinţesei Zelda, aceasta fiind unul dintre membrii cheie ai Familiei Regale. Ea este prinţesa Regatului Hyrule şi fiica regelui Rhoam. Regatul este atacat de către Ganon, o entitate malefică însetată de distrugere şi control, care aduce haos asupra regatului şi o capturează pe Zelda. Ca personaj principal apare Link, protagonistul seriei *The Legend of Zelda*. El este prezentat ca un spadasin tânăr, dar excepţional de capabil şi neînfricat, îmbrăcat de obicei în haine verzi, a cărui misiune principală este apărarea lumii împotriva forţelor malefice, în special protejarea Regatului Hyrule. Naraţiunea pune constant accentul pe acte de curaj extraordinar, perspicacitate strategică şi rezistenţă în depăşirea unor adversităţi formidabile şi a unor provocări complicate.

Jocul începe prin a te trezi, ca Link, dintr-o capsulă de vindecare, deoarece a fost rănit grav în urmă cu 100 de ani în timpul Marii Calamităţi. Pe scurt, după ce a luptat împotriva Gardienilor şi a lui Ganon pentru a o proteja pe Prinţesa Zelda, Link a fost grav rănit. Zelda a ordonat ca el să fie dus în Altarul Învierii (Shrine of Resurrection), unde tehnologia Sheikah l-a pus într-o stare de recuperare pentru a-i vindeca rănile. În timp ce el s-a vindecat, Ganon a preluat controlul asupra regatului, iar singura speranţă a tărâmului a rămas Link.

Aventura începe, iar la început, pleci din acea peşteră aproape fără nimic cu care să te aperi, dar te întâlneşti cu spiritul regelui Regatului Hyrule, care te ajută să înţelegi ce s-a întâmplat în trecut. Când el crede că eşti pregătit, regele, înainte să dispară, îţi aminteşte despre evenimentele care au avut loc şi despre misiunea ta de a salva regatul. Pe parcursul jocului, trebuie să îţi recuperezi amintirile pierdute, deoarece acestea au fost afectate în timpul vindecării.

Nu mai stai pe gânduri şi porneşti prin păduri dese, munţi enormi şi deşerturi periculoase, explorând lumea vastă a regatului Hyrule. Această aventură continuă prin a vizita foşti aliaţi care nu credeau că mai eşti în viaţă. Un exemplu este Purah, care îl ajută pe Link cu cercetările Sheikah şi cu îmbunătăţirea tehnologiei folosite în joc. De asemenea, în timpul aventurii poţi obţine Tunica Campionului, un echipament special care îţi creşte apărarea şi îţi permite să vezi mai uşor starea inamicilor.

Acest joc face parte din genul acţiune-aventură şi prezintă frecvent rezolvarea de puzzle-uri, explorare şi lupte în timp real într-un cadru fantastic. Jocul Zelda este destul de lung, povestea continuând mult timp şi fiind extrem de captivantă.

Jocul este perfect pentru cei care caută jocuri de top şi sunt fascinaţi de lumi fantastice, în care există magie, mister şi necunoscut. Acest joc poate părea de „copii” la prima vedere, dar când te cufunzi în poveste începi să observi detalii şi mistere ascunse care fac lumea jocului mult mai complexă decât pare iniţial.

Surse:
https://zelda.nintendo.com/news/





bobo.__0
O să mă apuc și eu de acest joc

ltcd_voice







Liked by **bobo.__0** and **others**

Zoom pe talent

Gîrjan Daria, clasa a X-a SN

Mă numesc Daria-Alessia Gîrjan şi sunt elevă în clasa a X-a, profil Ştiinţe ale Naturii, iar a fi parte din numărul revistei dedicat ipostazelor feminine la LTCD mă onorează în mod deosebit. Probabil că alegerea mea are legătură, într-o anumită măsură, cu reuşitele mele academice, însă aceasta este ediţia în care îmi doresc să mă cunoaşteţi dincolo de rezultate — să descoperiţi omul din spatele performanţelor.

Sunt o fire extrovertită, energică, cu un temperament coleric care mă determină să îmi asum provocări, să îmi susţin convingerile şi să merg până la capăt atunci când îmi propun ceva. Sunt pasionată de cunoaştere, de comunicare şi de tot ceea ce înseamnă dezvoltare personală. Îmi place să descopăr lucruri noi, să călătoresc, să explorez perspective diferite şi să ies constant din zona de confort. În timpul liber aleg să fiu în preajma celor dragi, pentru că familia şi prietenii reprezintă pentru mine echilibrul şi sprijinul necesar în orice etapă a vieţii.

Aspir să devin un medic de succes, deoarece simt o chemare profundă către această profesie. Medicina nu înseamnă pentru mine doar un parcurs academic riguros, ci o misiune. Îmi doresc să îmbin rigoarea ştiinţifică cu empatia, să pot aduce alinare şi speranţă, să fiu un sprijin real pentru oameni în momentele lor vulnerabile. Cred că medicina presupune nu doar cunoştinţe solide, ci şi vocaţie, reziliență, disciplină şi o dorinţă autentică de a face bine — valori cu care mă identific pe deplin.

O mare parte dintre realizările mele sunt strâns legate de limba engleză, domeniu în care am investit constant timp, efort şi ambiţie. Începând din clasa a VII-a, am obţinut certificarea Cambridge la nivel B2, cu un punctaj de 166 din 170, rezultat care mi-a confirmat potenţialul şi seriozitatea pregătirii mele.

În clasa a VIII-a, în urma obţinerii unui punctaj de 98 de puncte la etapa judeţeană a Olimpiadei de Limba Engleză, m-am calificat la faza naţională, desfăşurată la Deva, în aprilie 2024. Prima mea participare la o olimpiadă naţională mi-a schimbat complet perspectiva asupra vieţii academice. Faptul că m-am numărat printre cei aproximativ 600 de elevi din ţară care au excelat în competenţele de limba engleză a fost un sentiment cu adevărat înălţător, dar rezultatele aveau să îmi inspire o şi mai mare încredere; am obţinut 98 de puncte la proba orală — al patrulea cel mai mare punctaj din ierarhie — iar rezultatul final a fost de 91,25 puncte şi un loc în prima jumătate a clasamentului. Dincolo de performanţă, această experienţă mi-a oferit prietenii valoroase cu elevi din întreaga ţară, alături de care împărtăşesc pasiuni şi aspiraţii comune.

În clasa a IX-a, am participat din nou la etapa judeţeană a olimpiadei, iar punctajele de 96 de puncte la proba scrisă şi 100 de puncte la proba orală mi-au asigurat, încă o dată, calificarea la etapa naţională, susţinută la Tulcea, în primăvara anului 2025. Deşi eram deja familiarizată cu amploarea unei astfel de competiţii, emoţiile au fost chiar mai intense decât în anul precedent. Am simţit şi o nostalgie profundă, care m-a făcut să conştientizez că munca, ambiţia şi seriozitatea mi-au fost răsplătite printr-o experienţă memorabilă. La Tulcea am obţinut 97 de puncte la proba orală şi un punctaj final de 88,25.

Toate aceste rezultate nu au fost rodul întâmplării, ci al unei munci constante, al orelor suplimentare de pregătire, al exerciţiilor repetate, al autocriticii constructive şi al dorinţei permanente de autodepăşire. Am învăţat că performanţa presupune disciplină, consecvenţă şi capacitatea de a transforma presiunea în motivaţie.

Nu aş fi reuşit să ating aceste performanţe fără îndrumarea dedicată şi inspiraţională a doamnei profesoare Mihaela David Izvernar, căreia îi datorez o parte esenţială din evoluţia mea. Sprijinul oferit atât pe plan academic — reflectat în rezultatele mele — cât şi pe plan emoţional a transformat relaţia profesor-elev într-una de mentorat autentic, dumneaei oferindu-mi sfaturi pe care le-am urmat cu încredere şi rigurozitate.

Îmi exprim, de asemenea, aceeaşi profundă recunoştinţă faţă de părinţii mei, faţă de familie şi faţă de toţi cei care m-au susţinut şi mi-au fost alături în fiecare etapă a acestor reuşite. Fără sprijinul lor necondiţionat, parcursul meu nu ar fi fost la fel.

Cred cu tărie că Dumnezeu este cel care îmi ghidează viaţa şi că ceea ce pregăteşte El pentru mine e infinit mai măreţ decât aş îndrăzni eu, la (aproape) 16 ani, să visez.





bobo._0
Bravo!

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Zoom pe talent

Cristina Sima, clasa a IX-a SN

ltcd_voice

Limba franceză, o altă fereastră prin care vezi lumea

Mă numesc Sima Cristina și sunt elevă în clasa a IX-a la profilul Științe ale Naturii al Liceului Tehnologic ,,Clisura Dunării” din Moldova Nouă.

Deși clasele gimnaziale le-am urmat tot la acest liceu la engleză intensiv, mi-a plăcut foarte mult și limba franceză. Astfel, am participat la olimpiada de limba franceză în clasa a VII-a, când am obținut locul I la faza județeană și m-am calificat la faza națională, și în clasa a VIII-a, obținând locul III la faza județeană.

De ce limba franceză? Pentru că pasiunea mea pentru limba lui Molière a apărut atunci când am început să o studiez la școală. Am avut parte de un mentor cu adevărat implicat, doamna profesoară Carmen Badea, fiind cea care m-a făcut să mă apropii de aceasta limbă armonioasă, și știu că fără dumneaei nu aș fi reușit. Orele de pregătire au fost plăcute, destinse, uitând de presiunea viitoarelor olimpiade.

Faza națională am așteptat-o cu mare nerăbdare. Am participat la proba scrisă și la cea orală, în zile diferite, însă restul timpului a fost încărcat cu vizite în minunatul oraș al Moldovei, Iași. A fost un prilej de a descoperi locuri încărcate de cultură și istorie, de a mă împrieteni cu alți elevi, de a împărtăși cunoștințe și experiențe.

Cu toate că am petrecut multe ore rezolvând subiecte și pregătind-mă suplimentar, pot spune că participarea la olimpiada de limba franceză mi-a oferit multe satisfacții, bucurii și experiențe memorabile.

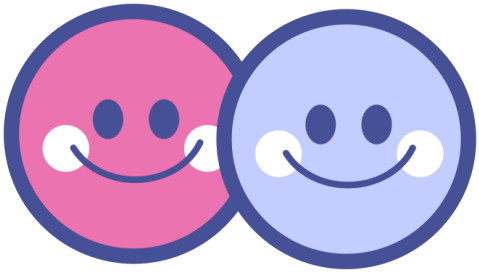




bobo.__0
Felicitări!











Liked by **bobo.__0** and **others**

Zoom pe talent

Iustina și Cristina Sporea, clasa a XI-a F

Mulţi spun că gemenii ar trebui să fie identici, pentru că sunt gemeni, dar în realitate lucrurile nu stau chiar aşa. Oamenii sunt adesea uimiţi când aud că între gemeni pot exista şi diferenţe, nu doar asemănări, dar dacă ar fi să le dăm dreptate în legătură cu asemănările dintre gemeni, am spune că parţial le deţinem. Avem acelaşi nume, aceeaşi părinţi şi împărţim pe viaţă aceeaşi zi de naştere, celelate sunt doar mituri.

Numele meu este Iustina şi sunt cea mare dintre gemene. Cu câte minute?... nu ştiu. Sunt extrovertită, mă acomodez relativ uşor în diferite situaţii şi îmi place să ajut oamenii când le este greu. Eu sunt cea care preia iniţiativa de cele mai multe ori. Îmi place să vorbesc mult când am un subiect despre care pot să discut. O pasiune pe care am descoperit-o de curând e coafatul.

Numele meu este Cristina. Sunt introvertită , mă acomodez cam greu în anumite domenii. Îmi place să citesc şi să scriu... Pe scurt, îmi place liniştea, de aceea mă consider sora mai tăcută dintre noi două. Nu-mi place să vorbesc în public sau să interacţionez foarte mult cu diverse persoane, dar comunic când e cazul. Sunt o fire care nu poate să-şi exprime sentimentele verbal, dar o fac mai bine în scris.

Lăsând la o parte aceste diferenţe, există totuşi un lucru care ne-a unit, ne uneşte şi ne va uni toată viaţa, şi anume muzica. Încă de la 3 ani, învăţam cântece la grădiniţă, iar datorită mamei noastre care a descoperit acest talent, putem spune că am avut parte de o copilărie ca în basme prin tot ceea ce însemna muzică, dans şi jocuri. Totuşi, acest talent nu a fost unul fără rădăcini, deoarece ne amintim şi acum glasul bunicului când ne cânta doine în copilărie. Mai târziu, în clasele primare, învăţătorul nostru a observat şi el acest talent, aşa că am fost înscrise la diferite concursuri şcolare pentru a cânta în faţa oamenilor. În adolescenţă, am descoperit o altă latură a muzicii. Frecventând de mici Biserica, am avut ocazia să întâlnim un nou stil de muzică, şi anume cea bizantină pe care o cântăm şi în prezent. E ceva care ne încarcă sufleteşte.

Aşadar, a fi geamăn nu înseamnă neapărat să fii asemănător, ci înseamnă să te poţi diferenţia prin micile detalii care te fac unic faţă de geamănul tău, dar totuşi să ai ceva care să vă lege oricât de departe aţi fi unul de celălalt.





bobo.__0

ltcd_voice



Liked by **bobo.__0** and **others**

Eleva de astăzi, femeia de mâine

Suzana Novacovici, clasa a XII-a Filologie

ltcd_voice

Mă numesc Suzana Novacovici, sunt elevă în clasa a XII-a Filologie şi nu sunt genul de elevă care trece prin liceu fără să lase urme.
Sunt profund recunoscătoare şi este o adevărată onoare să am prilejul de a-mi împărtăşi gândurile în revista şcolii, un spaţiu care celebrează excelenţa, personalitatea, rezultatele şi visurile fiecărui elev.

Sunt aici ca să excelez şi să demonstrez că pot mai mult decât se aşteaptă oricine. Dorinţa mea de a continua pe acest drum al excelenţei mă îndreaptă spre studiul Facultăţii de Drept, un domeniu în care pot transforma pasiunea pentru analiză, argument şi expresie clară într-o carieră care contează.

Parcursul meu academic este dovada că performanţa nu este un obiectiv ocazional, ci o rutină. Îmi place să fiu prima, îmi place să ştiu că pot mai mult şi, mai ales, îmi place să demonstrez că excelenţa devine obişnuinţă atunci când refuzi mediocritatea. Fiecare notă, fiecare diplomă şi fiecare reuşită reflectă ore de muncă, disciplină şi dorinţa de a fi mereu cu un pas înainte. Sunt şefă de promoţie până în prezent, iar premiul I la învăţătură a devenit o constantă, nu o excepţie. În clasa a XI-a am susţinut examenul Cambridge şi am obţinut 197 de puncte, echivalente nivelului C1 — o confirmare clară că limitele sunt făcute să fie depăşite.

Dincolo de reuşitele academice care mi-au definit parcursul în liceu, am înţeles că adevărata experienţă nu se măsoară doar în diplome, ci şi în oamenii pe care îi aduni lângă tine. Performanţa m-a pus în lumină, dar felul meu de a fi m-a făcut să rămân acolo. Popularitatea nu a fost niciodată un scop pentru mine, ci mai degrabă o consecinţă firească a încrederii şi a felului în care mă fac remarcată. Am reuşit să construiesc prietenii şi să fiu apreciată atât pentru cine sunt, ci şi pentru cât de implicată sunt în tot ce se întâmplă. Întotdeauna naturaleţea şi siguranţa de sine fac mai mult decât orice efort forţat.

Dorinţa mea de a studia Dreptul nu este o alegere întâmplătoare, ci următorul pas pentru cineva format la Filologie, unde cuvântul nu este doar expresie, ci o armă. Profilul uman m-a învăţat să gândesc critic, să analizez fiecare detaliu şi să nu accept superficialitatea — exact mentalitatea de care ai nevoie într-o sală de judecată. Facultatea de Drept mi se potriveşte pentru că mă regăsesc în puterea pe care o are un om bine pregătit atunci când ştie să îşi susţină punctul de vedere. Îmi place ideea de a avea ultimul cuvânt pentru că l-am construit impecabil. Nu aleg această facultate doar pentru un titlu, ci pentru posibilităţile pe care mi le oferă pentru a putea exersa şi excela.Tot ceea ce fac, fiecare pas şi fiecare decizie, este construit cu intenţie şi cu standarde înalte. Dacă astăzi pot demonstra asta în sala de clasă, mâine voi face acelaşi lucru în orice provocare care mă aşteaptă.

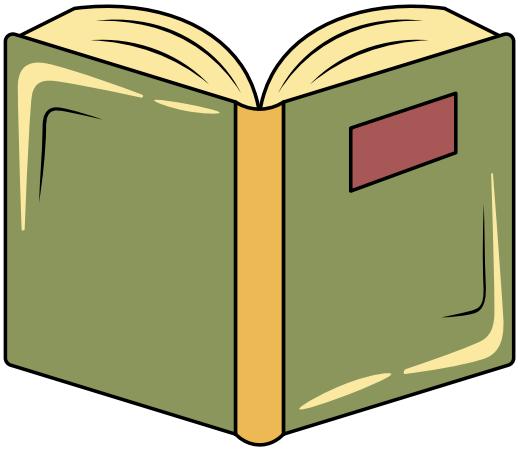
Nu cred în limite impuse din exterior şi nici în jumătăţi de măsură. Dacă astăzi sunt şefă de promoţie, mâine voi fi în frunte şi în carieră. Îmi construiesc viitorul cu aceeaşi determinare cu care mi-am construit prezentul. Eleva de astăzi învaţă, munceşte şi câştigă. Femeia de mâine va decide şi va lăsa o amprentă.





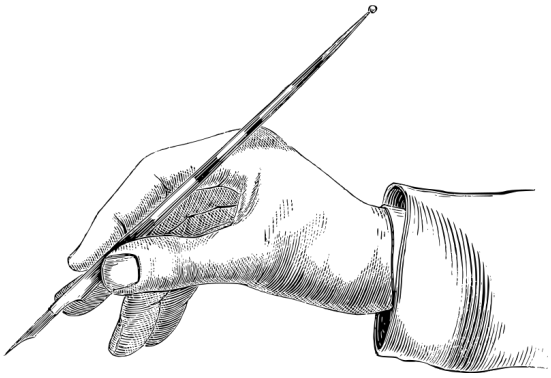
bobo._0
WOW!

ltcd_voice





Atelierul De Scris





Liked by **bobo.__0** and **others**

Atelierul de Scris

ltcd_voice

Povestea unei femei
Ana-Maria Perpelea, clasa a X-a F

Primul capitol începe uşor,
Şi prinde contur un vis călător.
În râsul ei pur, copilăresc,
Se naşte-un univers ceresc.

Aleargă desculţă printre flori,
Cu părul pudrat de praf de nori.
Trăieşte-n mii şi mii de culori,
Pictând pe ceruri noi zări şi fiori.

Pânza cea albă, tăcută, goală,
Devine lumină vie, reală.
Inocenţa dansează-n raze senine
Şi leagă destine, uneşte inimi divine.
Anii trec şi ea creşte lin,
Cu pasul timid, apoi mai deplin.
O nouă latură-n viaţă răsare,
Ca floarea ce-şi caută soare.

Schimbă priviri moi cu el,
Şoapte se-aprind încetişor, la fel.
Zâmbetul ei luceşte iubit,
Iar ochii suspină după dragul dorit.

Anotimpurile vin şi apoi trec,
Dar farmecul ei rămâne întreg.
Primeşte-n suflet noi responsabilităţi,
Păşind prin a lumii realităţi.

O nouă viaţă are de vegheat,
Un nou început s-a arătat.
Acum e mamă — chip luminos,
Cu glas cald şi suflet duios.

În părul fiicei pune-o clamă,
Şi-şi regăseşte copilăria-n mamă.

Aceasta-i povestea unei femei,
Copil, iubită şi mamă, rodul dragostei.
Creaţie divină, mister şi lumină,
Ea naşte universul şi-l alină.

Lumea se-nvârte-n jurul ei,
În sufletul unei femei.



ltcd_voice

Femeia, inimă a lumii
Adrian Dumitru, Clasa a VIII-a AI

Femeia nu este doar un nume,
Ci început de viaţă şi lumină.
În tăcerea ei se zideşte omul,
În dragostea ei se formează destinul.

Ea poartă în sine puterea de a naşte,
Dar şi răbdarea de a creşte.
Este leagăn, este sprijin,
Este glas blând în vreme grea.

Femeia învaţă copilul să rostească
Primele cuvinte şi primele rugăciuni,
Îi sădeşte în suflet credinţa
Şi îl învaţă ce înseamnă iubirea.

Ea ridică atunci când alţii cad,
Mângâie când inima e frântă,
Ţine familia unită
Prin jertfă nevăzută şi statornică.

În istorie şi în casele simple,
În biserici şi în şcoli,
Femeia a fost mereu
Puterea care modelează lumea din interior.

Nu prin zgomot, ci prin dăruire,
Nu prin mândrie, ci prin credinţă.
Femeia este temelia tainică
Pe care se sprijină viitorul.



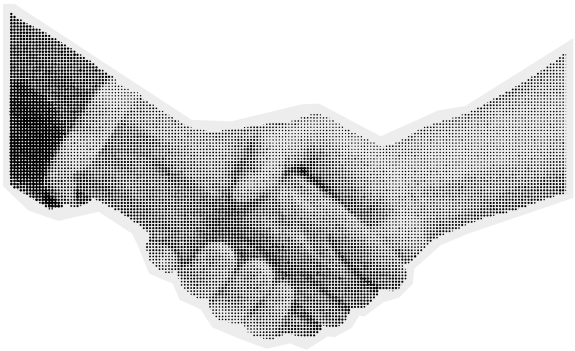
ltcd_voice



„O femeie antreprenor nu deschide doar o afacere, ci deschide un drum; ea nu caută doar succesul propriu, ci transformă viziunea unei întregi comunități în realitate ."
„ Gând al echipei "She's got a Biz " Erasmus+ LTCD









Liked by **bobo.__0** and **others**

LTCD Voice: Ce e nou în școala noastră - Aripi Europene: Femeia Antreprenor și Puterea de a Transforma Viitorul

Prof. Klermentina Radosavlevici



ltcd_voice

În lumea dinamică în care trăim, femeia antreprenor nu este doar un lider de business, ci un motor al schimbării. Cu această convingere, am parcurs etapele proiectului Erasmus+ "She's got a Biz", o inițiativă care a redefinit potențialul de inovare la Liceul Tehnologic "Clisura Dunării" din Moldova Nouă.

Mai 2025: Formarea viziunii în Hontalbilla, Spania. Echipa noastră, formată din Anișoara Georgevici, Geanina Circu, Ramona Marișescu și Klermentina Radosavlevici - coordonator proiect, a participat la un curs intensiv în Hontalbilla, unde am învățat să scanăm contextul local și să folosim instrumente precum Modelul CANVAS pentru a transforma ideile în afaceri sustenabile.

Septembrie 2025: Teorie și Practică la Moldova Nouă, România. Cunoștințele acumulate au fost transmise elevelor noastre, participante la cursul de Mentorat și "Business Challenge Event". Elevele au creat planuri de afaceri în echipă, iar în urma prezentării ideilor lor de Business, a fost aleasă echipa câștigătoare și o elevă care să reprezinte școala împreună cu profesorul coordonator în a doua mobilitate din Spania. Moștenirea noastră: Toolkit-ul "She's got a Biz", un manual practic de împuternicire a elevelor. Acesta acoperă totul, de la segmentarea pieței și tehnici de vânzare, până la leadershipul feminin și comunicarea asertivă.

Februarie 2026: Conferința Finală la Castelul din Cuéllar, Spania. Alături de eleva mea, Lavinia Ivan, am participat la a doua mobilitate a proiectului Erasmus+"She's got a Biz" desfășurat în impunătorul Castel al Ducilor de Alburquerque, unde am prezentat idei de antreprenoriat. Prin educație, curaj și viziune, viitorul antreprenorial al zonei noastre prinde aripi europene.

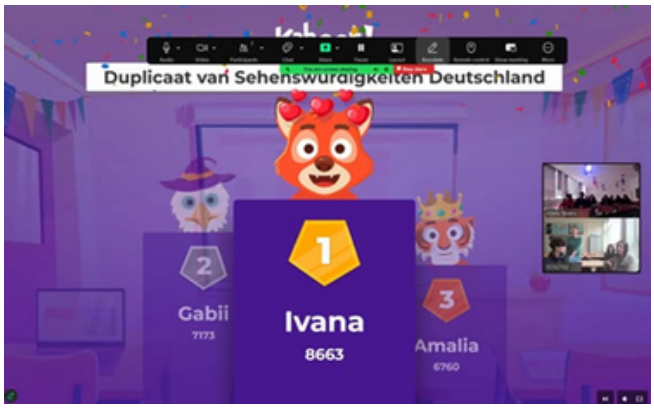




bobo.__0
Foarte interesant!

ltcd_voice







R.I.S.E
Rural Innovation for Skills and digital Empowerment





Liked by **bobo.__0** and **others**

eTwinning – portalul LTCD către un viitor european digital - 2

prof. Mihaela David-Izvernar

ltcd_voice

Continuăm şi în acest număr seria dedicată activităţii eTwinning la LTCD cu un proiect în Limba germană coordonat de doamna profesoară Adela Ţăranu.

Proiectul se numeşte „Deutsch? Na klar – mit Kahoot macht's Spaß!", uneşte parteneri din România şi din Belgia şi are în centru învăţarea prin platforma Kahoot. La fel ca în cazul tuturor proiectelor eTwinning, lunile februarie şi martie aduc noi întâlniri de proiect, întâlniri desfăşurate online şi care facilitează învăţarea interactivă. În cadrul proiectului de faţă, dedicat studiului limbii germane pe baza activităţilor care au în centru învăţarea bazată pe chestionare şi joc interactiv, data de 23 februarie 2026 a marcat o astfel de întâlnire de proiect, reunind elevii clasei a X-a Turism cu colegii lor din Belgia şi având ca temă prezentarea de atracţii turistice cu ajutorul verbelor de nivel A1 şi a jocurilor dedicate elevilor de nivel începător.

R.I.S.E. este cel de-al doilea proiect cu care dorim să vă familiarizaţi pe paginile acestui număr al revistei şcolii noastre.

Coordonat de doamna profesoară Lăcrimioara Ziman, R.I.S.E. promovează atât dezvoltarea personală cât şi conexiunea socială, pregătind elevii pentru provocările lumii digitale. Din echipa de profesori, mai fac parte doamnele profesoare Claudia Iulia Mărculescu şi Mihaela David-Izvernar, iar elevii claselor a IX-a Filologie şi a XI-a Matematică-Informatică desfăşoară activităţi interactive cu colegii din Iordania, Grecia şi Georgia. Destinat elevilor din zone rurale şi semi-rurale din Europa, R.I.S.E. (Inovaţie Rurală pentru Competenţe şi Dezvoltare Digitală) îşi propune să sprijine elevii cu vârste între 14 şi 18 ani prin dezvoltarea competenţelor digitale, a creativităţii şi a abilităţilor de lucru în echipă. Pe parcursul derulării activităţilor, participanţii vor învăţa să utilizeze tehnologia în mod responsabil, să creeze conţinut digital şi să comunice eficient în limba engleză, profesorii vor face schimb de bune practici şi vor integra instrumente inovatoare în activitatea didactică zilnică. Proiectul încurajează incluziunea, egalitatea de şanse şi utilizarea învăţării digitale ca punte între comunităţi. Activităţile vor include ateliere virtuale, proiecte colaborative şi un festival digital final.

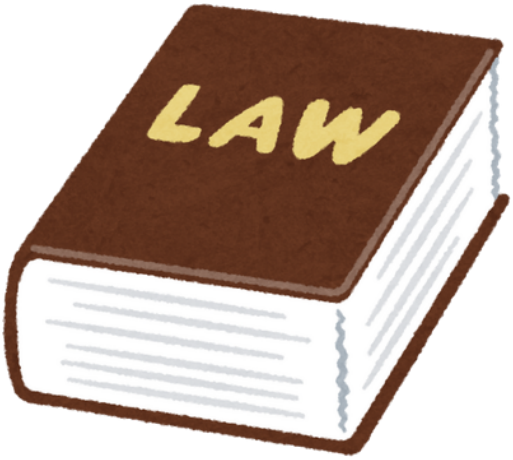




bobo.__0
Ce bine este că avem astfel de proiecte în școală!

ltcd_voice





Colțul Legal





Liked by **bobo.__0** and **others**

Colțul Legal

ltcd_voice

Absenţele nemotivate, nota la purtare şi consecinţele pe termen lung

Prof. Anişoara Georgevici

Participarea constantă la cursuri şi respectarea regulamentelor şcolare reprezintă obligaţii importante ale elevilor. Aceste aspecte sunt reglementate prin Legea învăţământului preuniversitar, prin ROFUIP – Regulamentul de organizare şi funcţionare a unităţilor de învăţământ preuniversitar, precum şi prin Statutul elevului, documente care stabilesc drepturile şi obligaţiile elevilor.

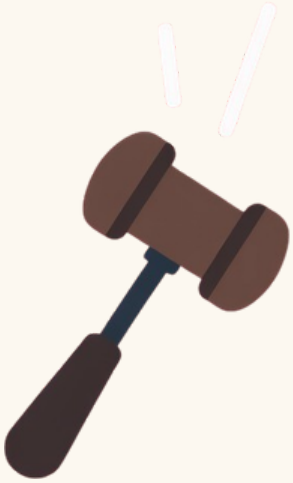
Conform acestor reglementări, elevii au obligaţia de a frecventa cursurile şi de a respecta regulile de conduită în mediul şcolar. În situaţia în care elevii acumulează absenţe nemotivate, legislaţia prevede măsuri educative pentru responsabilizarea acestora.

Astfel, potrivit prevederilor din Statutul elevului şi ROFUIP, la fiecare 20 de absenţe nemotivate acumulate pe parcursul anului şcolar, nota la purtare se diminuează cu un punct. Această măsură are rolul de a încuraja participarea regulată la activităţile şcolare şi de a preveni abandonul şcolar.

Consecinţele scăderii notei la purtare pot fi importante. Pe termen scurt, aceasta poate afecta media generală a elevului şi poate conduce la pierderea burselor şcolare sau a altor facilităţi educaţionale, care sunt condiţionate şi de comportamentul elevului.

Pe termen lung, o notă scăzută la purtare poate influenţa parcursul profesional al elevului. În cazul unor profesii din domeniul ordinii şi siguranţei publice – cum ar fi poliţia, jandarmeria, pompierii sau armata – dosarul candidatului include evaluarea conduitei şi a comportamentului din perioada şcolară. În cadrul procesului de selecţie, se analizează foaia matricolă şi caracterizarea elevului, iar antecedentele disciplinare sau o notă scăzută la purtare pot reduce şansele de admitere.

Respectarea regulilor şcolare, participarea la cursuri şi adoptarea unui comportament responsabil contribuie la formarea unui climat educaţional bazat pe respect şi colaborare. În acelaşi timp, acestea reprezintă paşi importanţi în construirea unui viitor profesional solid, bazat pe disciplină, seriozitate şi responsabilitate.







ISSN 3120 – 0907
ISSN-L 3120 – 0907

